



**PREZES  
URZĘDU KOMUNIKACJI ELEKTRONICZNEJ**

**Marcin Cichy**

Warszawa,  
17 listopada 2017 r.

**Orange Polska S.A.**

Al. Jerozolimskie 160  
02-326 Warszawa

**Novum S.A.**

ul. Raclawicka 146  
02-117 Warszawa

Podmioty na prawach strony:

**Polska Izba Informatyki  
i Telekomunikacji**

Al. Jerozolimskie 136  
02-305 Warszawa

**Krajowa Izba Gospodarcza  
Elektroniki i Telekomunikacji**

ul. Stępińska 22/30  
00-739 Warszawa

**Polska Izba Komunikacji  
Elektronicznej**

ul. Przemysłowa 30  
00-450 Warszawa

**DECYZJA DHRT.WORK.6082.20.2016.201**

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j.: Dz. U. z 2017 r., poz. 1527, dalej „kpa”) oraz art. 206 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (t.j.: Dz. U. z 2017 r., poz. 1907, dalej „Pt”), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego na wniosek Orange Polska S.A. z siedzibą w Warszawie (dalej „OPL”) z dnia 7 sierpnia 2017 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej dnia 7 sierpnia 2017 r., dalej „Wniosek OPL”) o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej wydaniem decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej (dalej „Prezes UKE”) z dnia 18 lipca 2017 r., nr DHRT.WORK.6082.20.2016.131 (dalej „Zaskarżona Decyzja”) zobowiązującej OPL zmiany



„Oferty ramowej określającej ramowe warunki dostępu telekomunikacyjnego w zakresie rozpoczynania i zakańczania połączeń, hurtowego dostępu do sieci TP, dostępu do łączy abonenckich w sposób zapewniający dostęp pełny lub współdzielony oraz dostępu do łączy abonenckich poprzez węzły sieci telekomunikacyjnej na potrzeby sprzedaży usług szerokopasmowej transmisji danych” (dalej „Oferta SOR”), zatwierdzonej decyzją Prezesa UKE z dnia 29 września 2010 r., nr DHRT-WOR-6082-4/10(109), zmienionej następnie decyzją Prezesa UKE z dnia 5 kwietnia 2011 r., decyzją Prezesa UKE z dnia 4 października 2011 r., nr DHRT-WORK-6082-2/11(70), decyzją Prezesa UKE z dnia 3 marca 2014 r., nr DHRT-WORK-6082-1/12(283), decyzją Prezesa UKE z dnia 26 maja 2014 r., nr DHRT-WORK-6082-1/12(330), decyzją Prezesa UKE z dnia 30 maja 2014 r., nr DHRT-WORK-6082-7/13(76), decyzją Prezesa UKE z dnia 2 czerwca 2014 r., nr DHRT-WORK-6082-3/11(448), decyzją Prezesa UKE z dnia 18 czerwca 2014 r., nr DHRT-WORK-6082-1/13(202), decyzją Prezesa UKE z dnia 26 lutego 2015 r., nr DHRT-WORK-6082-2/13(133), decyzją Prezesa UKE z dnia 5 maja 2015 r., nr DHRT-WORK-6082-7/13(177), decyzją Prezesa UKE z dnia 7 maja 2015 r., nr DHRT-WORK-8-6082-1/13(319), decyzją Prezesa UKE z dnia 9 czerwca 2015 r., nr DHRT-WORK-6082-4/12(194), decyzją Prezesa UKE z dnia 3 lipca 2015 r., nr DHRT-WORK-6082-3/11(611), decyzją Prezesa UKE z dnia 12 sierpnia 2015 r., nr DHRT-WORK-6082-1/12(454), decyzją Prezesa UKE z dnia 2 listopada 2015 r., nr DHRT.WORK.6082.6.2015.49, decyzją Prezesa UKE z dnia 21 grudnia 2015 r., nr DHRT.WORK.6082.4.2015.99, decyzją Prezesa UKE z dnia 11 kwietnia 2016 r., nr DHRT.WORK.6082.4.2015.124, decyzją Prezesa UKE z dnia 16 maja 2016 r., nr DHRT.WORK.6082.2.2016.3, decyzją Prezesa UKE z dnia 4 czerwca 2016 r., nr DHRT.WORK.6082.1.2016.6, decyzją Prezesa UKE z dnia 11 sierpnia 2016 r., nr DHRT.WORK.6082.10.2016.28, decyzją Prezesa UKE z dnia 6 grudnia 2016 r. nr DHRT.WORK.6082.3.2016.46 oraz decyzją z dnia 25 maja 2017 r. nr DHRT.WORK.6082.10.2016.101, w zakresie wykreślenia z Oferty SOR opłaty za usługę przeniesienia numeru (dalej „usługa NP”), na wniosek Novum S.A. z siedzibą w Warszawie (dalej „Novum”) z dnia 16 czerwca 2016 r.

### **utrzymuję Zaskarżoną Decyzję w mocy**

#### **UZASADNIENIE**

W dniu 22 września 2009 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DART-SMP-6040-5/09(22) (dalej „Decyzja SMP 9”), w której TP została wyznaczona jako przedsiębiorca telekomunikacyjny o znaczącej pozycji rynkowej na rynku świadczenia usługi zakańczania połączeń w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej OPL, zgodnym z obszarem sieci, w której następuje zakończenie połączenia (dalej „Rynek 9”).

W dniu 29 września 2010 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DHRT-WOR-6082-4/10(109), w której zatwierdził Ofertę SOR.

Decyzją z dnia 5 kwietnia 2011 r. Prezes UKE w części uchylił i zmienił decyzję z dnia 29 września 2010 r.

W dniu 5 sierpnia 2011 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DART-SMP-6040-5/10(42) (dalej „Decyzja SMP 8”), w której ustalił, że na krajowym rynku świadczenia usługi rozpoczynania połączeń w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej (sieci telefonicznej w stałej lokalizacji) (dalej „Rynek 8”) nie występuje skuteczna konkurencja oraz wyznaczył TP jako przedsiębiorcę telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji na tym rynku.

W dniu 4 października 2011 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DHRT-WORK-6082-2/11(70) zmieniającą Ofertę SOR w zakresie wprowadzenia możliwości świadczenia Usługi BSA<sup>1</sup> w technologii VDSL<sup>2</sup>.

W dniu 3 marca 2014 r., Prezes UKE wydał decyzję nr DHRT-WORK-6082-1/12(283) zmieniającą Ofertę SOR w zakresie usług informacyjno – zleceńowych udostępnianych w ramach Części IV Oferty SOR Usługa WLR<sup>3</sup>.

W dniu 26 maja 2014 r., Prezes UKE wydał decyzję nr DHRT-WORK-6082-1/12(330) zmieniającą Ofertę SOR w zakresie usług o podwyższonej opłacie, udostępnianych w ramach Usługi WLR.

W dniu 30 maja 2014 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DHRT-WORK-6082-7/13(76) zmieniającą Ofertę SOR w zakresie wprowadzenia nowej opcji Usługi BSA – do 80 Mb/s.

W dniu 2 czerwca 2014 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DHRT-WORK-6082-3/11(448) zmieniającą Ofertę SOR w zakresie zasad świadczenia Usługi LLU<sup>4</sup> i Usługi BSA.

W dniu 18 czerwca 2014 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DHRT-WORK-6082-1/13(202) zmieniającą Ofertę SOR w zakresie postanowień dotyczących awarii, zasad odpowiedzialności oraz kar umownych.

W dniu 26 lutego 2015 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DHRT-WORK-6082-2/13(133) zmieniającą Ofertę SOR w zakresie narzędzi służących do przekazywania danych rozliczeniowo-bilingowych dla Usługi WLR.

W dniu 5 maja 2015 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DHRT-WORK-6082-7/13(177), w której w części uchylił i zmienił decyzję z dnia 30 maja 2014 r.

W dniu 7 maja 2015 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DHRT-WORK-6082-1/13(319), w której w części uchylił i zmienił decyzję z dnia 18 czerwca 2014 r.

W dniu 9 czerwca 2015 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DHRT-WORK-6082-4/12(194), zmieniającą Ofertę SOR poprzez wprowadzenie Usługi BSA świadczonej w podwyższonej klasie ruchu (klasa C2) na poziomie dostępu Ethernet, w opcjach przepływności w przedziale od „DSL 250” do „DSL 15000” oraz nowej opcji Usługi BSA „DSL 20000” świadczonej w podwyższonej klasie ruchu, na poziomach dostępu ATM, Ethernet, IP Zarządzany oraz IP Niezarządzany.

W dniu 3 lipca 2015 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DHRT-WOR-6082-3/11(618), w której w części uchylił i zmienił decyzję z dnia 2 czerwca 2014 r.

W dniu 12 sierpnia 2015 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DHRT-WORK-6082-1/12(454), w której w części uchylił i zmienił decyzję z dnia 26 maja 2014 r.

W dniu 2 listopada 2015 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DHRT.WORK.6082.6.2015.49, zmieniającą Ofertę SOR w zakresie szerokopasmowego dostępu do Internetu w technologii FTTH.

W dniu 21 grudnia 2015 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DHRT.WORK.6082.4.2015.99, zmieniającą Ofertę SOR w zakresie realizacji przez OPL zamówień na usługi regulowane

---

<sup>1</sup> ang. Bitstream Access – usługa szerokopasmowego dostępu do lokalnej pętli abonenckiej na potrzeby sprzedaży usług szerokopasmowej transmisji danych;

<sup>2</sup> ang. Very High Speed DSL – szybki DSL (standard ITU - G.993.1 dla VDSL i G993.2 dla VDSL2);

<sup>3</sup> ang. Wholesale Line Rental – usługa hurtowego dostępu do sieci;

<sup>4</sup> ang. Local Loop Unbundling – usługa dostępu telekomunikacyjnego do lokalnej pętli abonenckiej;

powiązane z przeniesieniem numeru, uwzględniając konieczność wykonywania komunikacji w zakresie wniosku abonenta o przeniesienie numeru z wykorzystaniem Platformy Lokalizacyjno-Informacyjnej z Centralną Bazą Danych<sup>5</sup> (dalej „Decyzja PLI CBD I”).

W dniu 11 kwietnia 2016 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DHRT.WORK.6082.4.2015.124, w której utrzymał w całości w mocy Decyzję PLI CBD I (dalej „Decyzja PLI CBD II”).

W dniu 16 maja 2016 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DHRT.WORK.6082.2.2016.3, zmieniającą Ofertę SOR w zakresie usługi udostępnienia Ciemnego włókna światłowodowego oraz udostępnienia i utrzymania Lokalnej Pętli Światłowodowej.

W dniu 4 czerwca 2016 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DHRT.WORK.6082.1.2016.6, zmieniającą Ofertę SOR poprzez wprowadzenie w Ofercie SOR alternatywnego procesu dostarczania usług hurtowych.

Pismem z dnia 16 czerwca 2016 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej dnia 20 czerwca 2016 r.) Novum złożyła wniosek o wydanie decyzji zobowiązującej OPL do przedstawienia projektu zmiany Oferty SOR w zakresie uchylenia opłaty z tytułu przenoszenia numerów (dalej „Wniosek”). Novum w pierwszej kolejności wskazała na posiadanie legitymacji do złożenia Wniosku. Następnie, Novum wykazała wystąpienie przesłanek z art. 43 ust. 2 Pt uzasadniających złożenie Wniosku. Novum wyjaśniła, że podstawową przyczyną uzasadniającą zmianę Oferty SOR przez wykreślenie opłaty za NP jest zmiana warunków rynkowych polegająca na uruchomieniu PLI CBD. Od dnia 2 października 2015 r. wszyscy przedsiębiorcy telekomunikacyjni (dalej „PT”), świadczący stacjonarne usługi telefoniczne, obowiązani są dokonywać przeniesienia numeru z wykorzystaniem PLI CBD, którego operatorem jest Prezes UKE. Zgodnie z opisem procesu NP przedstawionym przez Prezesa UKE<sup>6</sup> wszystkie sprawy związane z przeniesieniem numerów procedowane są przez system PLI CBD. Dlatego też, według Novum, brak jest uzasadnienia kosztowego do ponoszenia jednorazowej opłaty na rzecz OPL w wysokości 25,39 zł za przeniesienie numeru do PT. Novum wskazała, że według informacji posiadanych przez Prezesa UKE z urzędu (tj. treści pisma OPL z dnia 4 sierpnia 2015 r., załączonego do Wniosku) OPL twierdzi, że wobec uruchomienia PLI CBD, aby przeprowadzić NP, OPL musi dokonać czterech czynności:

1. podjęcie zgłoszenia i weryfikacja formalna zgłoszenia przez OPL
2. wprowadzenie zlecenia do systemu teleinformatycznego OPL
3. techniczna realizacja zlecenia (system centralowy, platforma IN)
4. zamknięcie zlecenia przez OPL

Jak podkreśliła Novum, OPL wycenia ww. czynności na 25 zł. Novum zaznaczyła, że koszty współpracy z systemem PLI CBD ponosi każdy PT funkcjonujący na rynku telekomunikacyjnym – nie tylko OPL. Zdaniem Novum, zakres czynności OPL dokonywanych w ramach NP uległ zmianie. Jak bezpośrednio wynika z treści opisu procesu NP zawartego w Dokumentacji projektowej znaczna część czynności dla NP w sieciach stacjonarnych powiązanego z Usługami Regulowanymi wykonywana jest w ramach współpracy z systemem PLI CBD, a nie w ramach obsługi hurtowej. Co więcej, jak wskazała Novum, wszelkie działania dotyczące zamówienia na Usługę Regulowaną realizowane są poprzez Interfejs Systemu Informatycznego (dalej „ISI”). Ewentualne zastrzeżenia dotyczące udziału OPL w procesie

<sup>5</sup> dalej „PLI CBD” lub „system PLI CBD”;

<sup>6</sup> <http://www.uke.gov.pl/dokumentacja-projektowa-systemu-pli-cbd-2-aktualizacja-19311> (dalej „Dokumentacja projektowa”)

NP powiązany z usługą hurtową należy, według Novum, analizować mając na uwadze zakres dokonywanych przez OPL czynności w procesie zamówienia na usługę hurtową. Novum podkreśliła, że zakres dokonywanych czynności jest w znacznej mierze ten sam – co wyklucza podwójne naliczanie opłat za te usługi. Novum wskazała też, że uruchomienie systemu PLI CBD stanowi zmianę warunków rynkowych, ponieważ do momentu uruchomienia systemu PLI CBD, operatorzy sami byli odpowiedzialni za komunikację w ramach procesu NP oraz za dokonanie przeniesienia numeru. Novum podkreśliła, że Oferta SOR, w zakresie zatwierdzenia przez Prezesa UKE opłaty należnej OPL za NP do PT, była zatwierdzana w okresie, w którym nie tylko system PLI CBD nie funkcjonował w zakresie obsługi przenośności numerów, ale nieznaną była jeszcze Dokumentacja projektowa – ustalająca zasady tego procesu. Ponadto, Novum wyjaśniła, że uzasadnienie kosztowe OPL dla opłaty za NP jest datowane na dzień 4 sierpnia 2015 r., co oznacza, że zostało opracowane przez OPL jeszcze przed uruchomieniem systemu PLI CBD. W obecnych warunkach rynkowych nie ma podstaw, zdaniem Novum, do pobierania przez OPL opłaty za NP. Novum zaznaczyła również, że uruchomienie systemu PLI CBD doprowadziło do zmiany zapotrzebowania na usługi świadczone przez OPL, ponieważ OPL nie obsługuje już usługi NP, co zostało potwierdzone Decyzją PLI CBD I i Decyzją PLI CBD II. Zdaniem Novum, na obecnym etapie rozwoju współpracy międzyoperatorskiej w zakresie przenośności numerów, pobieranie przez OPL „dodatkowej” opłaty za przeniesienie numeru, nawet w sytuacji gdy OPL nie jest Dawcą, nie znajduje uzasadnienia w obowiązkach regulacyjnych nałożonych na OPL.

Pismem z dnia 21 czerwca 2016 r. Prezes UKE zawiadomił Novum, OPL, Polską Izbę Informatyki i Telekomunikacji z siedzibą w Warszawie (dalej „PIIT”), Krajową Izbę Gospodarczą Elektroniki i Telekomunikacji z siedzibą w Warszawie (dalej „KIGEiT”) oraz Polską Izbę Komunikacji Elektronicznej z siedzibą w Warszawie (dalej „PIKE”) o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie zobowiązania OPL do przygotowania zmiany Oferty SOR w zakresie uchylenia opłaty z tytułu przenoszenia numerów, informując jednocześnie, że zgodnie z art. 31 § 1 pkt 2 kpa organizacja społeczna może wystąpić do organu z żądaniem dopuszczenia jej do udziału w postępowaniu, jeżeli jest to uzasadnione celami statutowymi tej organizacji i gdy przemawia za tym interes społeczny. Ponadto, Prezes UKE poinformował, iż zgodnie z art. 31 § 5 kpa organizacja społeczna, która nie uczestniczy w postępowaniu na prawach strony, może za zgodą organu administracji publicznej przedstawić organowi swój pogląd w sprawie, wyrażony w uchwale lub oświadczeniu jej organu statutowego.

Pismem z dnia 6 lipca 2016 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej dnia 7 lipca 2016 r.) KIGEiT wniosła o dopuszczenie do udziału w postępowaniu.

Pismem z dnia 7 lipca 2016 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej dnia 11 lipca 2016 r.) OPL przedstawiła stanowisko w sprawie (dalej „Stanowisko OPL I”) stanowiące odpowiedź na Wniosek. Zdaniem OPL, przedmiot zobowiązania wskazany we Wniosku był już rozpatrywany przez Prezesa UKE w ramach postępowania zakończonego Decyzją PLI CBD I i Decyzją PLI CBD II, w których Prezes UKE zatwierdził zmiany Oferty SOR w zakresie implementacji rozwiązań niezbędnych do obsługi procesu NP w oparciu o system PLI CBD. OPL zwróciła uwagę, że w obu ww. decyzjach Prezes UKE utrzymał prawo OPL do pobierania opłaty z tytułu NP. W ocenie OPL, wszelkie okoliczności podnoszone przez Novum we Wniosku zostały zbadane przez Prezesa UKE w ramach postępowania zakończonego ww. decyzjami. W odniesieniu do treści Wniosku, OPL podkreśliła, iż Decyzją PLI CBD I i Decyzją PLI CBD II Prezes UKE utrzymał opłatę z tytułu NP jako zasadną. W ramach

postępowania zakończonego wydaniem ww. decyzji, Prezes UKE rozważał kwestię utrzymania opłaty za tytułu NP należnej OPL w związku z procesem NP obsługiwany przez PLI CBD, co zostało wyrażone na str. 102 Decyzji PLI CBD I. W opinii OPL każda z powołanych przez Novum okoliczności miała miejsce przed wydaniem Decyzji PLI CBD I, co oznacza, że okoliczności te nie mogą stanowić przesłanek uzasadniających zobowiązanie OPL do zmiany Oferty SOR z uwagi na zmianę zapotrzebowania na usługi lub zmianę warunków rynkowych, bowiem w takim właśnie otoczeniu rynkowym i usługowym podjęta została Decyzja PLI CBD I.

Pismem z dnia 13 lipca 2016 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej dnia 19 lipca 2016 r.) PIKE wniosła o dopuszczenie do udziału w postępowaniu.

Postanowieniem z dnia 14 lipca 2016 r. Prezes UKE dopuścił KIGEiT do udziału w postępowaniu.

Pismem z dnia 15 lipca 2016 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej dnia 20 lipca 2016 r.) PIIT wniosła o dopuszczenie do udziału w postępowaniu.

Postanowieniem z dnia 22 lipca 2016 r. Prezes UKE dopuścił PIKE do udziału w postępowaniu.

Postanowieniem z dnia 22 lipca 2016 r. Prezes UKE dopuścił PIIT do udziału w postępowaniu.

Pismem z dnia 10 sierpnia 2016 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej dnia 11 sierpnia 2016 r.) OPL przedstawiła kolejne stanowisko w sprawie (dalej „Stanowisko OPL II”). OPL podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko, w przedmiocie istnienia podstaw do pobierania opłaty za proces NP. OPL wskazała, że od dnia 2 października 2015 r. proces NP jest realizowany z wykorzystaniem systemu PLI CBD. Procedury działania systemu PLI CBD zostały opublikowane przez Prezesa UKE dnia 29 stycznia 2015 r. Wszyscy operatorzy zobowiązani byli przygotować się do uruchomienia systemu. OPL zaznaczyła, że przemodelowała proces obsługi operatorów alternatywnych (dalej „OA”) z tytułu przenośności numerów w sposób uwzględniający funkcjonowanie systemu PLI CBD. Informacja kosztowa przedstawiona w piśmie OPL z dnia 4 sierpnia 2015 r. (pismo załączone do Wniosku) odzwierciedlała przemodelowanie procedury NP, tak aby odpowiadała ona zmianom wynikającym z wprowadzenia systemu uruchomionego przez Prezesa UKE, tj. PLI CBD. OPL podkreśliła, że powyższe stanowisko OPL jest w pełni aktualne i obowiązujące. OPL wskazała, że system PLI CBD zapewnia ustandaryzowaną komunikację w zakresie przenoszalności numerów pomiędzy wszystkimi operatorami, nie powodując jednak automatycznych zmian w funkcjonalnościach central, oraz platform informatycznych operatorów będących stronami w realizacji hurtowej usługi NP wynikającej z uprawnień abonenta. Aktualne, zdaniem OPL, pozostaje stanowisko OPL prezentowane w piśmie z dnia 4 sierpnia 2015 r. wskazujące, że OPL musi podjąć szereg czynności, aby doszło do fizycznej realizacji przeniesienia numeru, tj.:

1. podjęcie zgłoszenia i weryfikacja formalna zgłoszenia przez OPL. Pracownicy OPL odbierając komunikat z systemu PLI CBD weryfikują czy dotyczy on numeru usługi PSTN czy abonenta usług IN, czy nie wpłynęły inne dyspozycje od abonenta stojące w sprzeczności z realizacją przeniesienia numeru (np. zlecenie deinstalacji usługi głosowej przed terminem wskazanym w PLI CBD, zlecenie migracji usługi głosowej na usługę VoIP);

2. wprowadzenie zlecenia do systemu teleinformatycznego OPL. Niezbędne jest wprowadzenie wymaganych danych do systemów OPL w celu realizacji procesu, obsługi błędów i monitorowania realizacji zamówienia. Przeprowadzany jest monitoring komunikatów do OA, jak również komunikacji z OA dotyczącej potwierdzenia możliwości realizacji NP z podaniem godziny odłączenia numeru i potwierdzenie wyłączenia Usługi WLR lub odmowa realizacji NP z podaniem uzasadnienia (formalnego i technicznego). Komunikacja między pracownikami realizującymi obsługę międzyoperatorską oraz służbami technicznymi OPL również odbywa się za pomocą systemu informatycznego poprzez wygenerowanie zlecenia;
3. techniczna realizacja zlecenia (system centralowy, platforma IN). Po odebraniu dedykowanego zlecenia w systemie informatycznym dokonywana jest dezaktywacja w systemie centralowym lub na platformie informatycznej oraz odpowiednie „przekierowania” pozwalające na realizację ruchu do przenoszzonego numeru;
4. zamknięcie zlecenia przez OPL. Służby techniczne informują o realizacji przeniesienia numeru, a do OA przekazywany jest odpowiedni komunikat.

W Stanowisku OPL II podkreślono również, że ww. czynności wymagają zaangażowania pracowników OPL. Dlatego też, OPL stanęła na stanowisku, że utrzymanie opłaty jest uzasadnione i powinno przysługiwać wszystkim operatorom realizującym proces przenoszalności numerów.

W dniu 11 sierpnia 2016 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DHRT.WORK.6082.10.2016.28, zmieniającą Ofertę SOR w zakresie zapewnienia dostępu do urządzeń dostępu szerokopasmowego oraz dostępu do węzłów sieci telekomunikacyjnej, w związku z obowiązkami regulacyjnymi nałożonymi na OPL w Decyzji SMP 5<sup>7</sup>.

Pismem z dnia 17 października 2016 r., Prezes UKE na podstawie art. 50 § 1 kpa wezwał OPL do przedstawienia wyjaśnień (dalej „Wezwanie I”) poprzez odniesienie się do twierdzeń Novum zawartych we Wniosku wskazujących, że zakres dokonywanych przez OPL czynności w procesie realizacji zamówienia na Usługę Regulowaną w powiązaniu z NP oraz czynności podejmowanych przez OPL w celu realizacji zamówienia na Usługę Regulowaną bez NP jest w znacznej mierze ten sam, co wyklucza, zdaniem Novum podwójne naliczanie opłat za te usługi i powoduje brak zasadności pobierania przez OPL opłaty w wysokości 25,39 zł za NP.

Pismem z dnia 28 października 2016 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej dnia 28 października 2016 r.) OPL przekazała swoje stanowisko w odpowiedzi na Wezwanie I (dalej „Stanowisko OPL III”). Na wstępie OPL zauważyła, że Wniosek w kontekście pytania wskazanego w Wezwaniu I, nie jest jasny i nie wynika z niego jakich konkretnie sytuacji miałyby dotyczyć. Z uwagi na powyższe, OPL podtrzymała dotychczasową argumentację przedstawioną zarówno w Stanowisku I, jak i Stanowisku II. OPL jeszcze raz podkreśliła, że zasadność, prawidłowość i kompletność wyliczenia wysokości opłaty za usługę NP, została zatwierdzona Decyzją PLI CBD I i Decyzji PLI CBD II. W odniesieniu do kwestii wskazanej w Wezwaniu I, OPL zauważyła, że zarówno NP bez usługi hurtowej, jak i NP z usługą hurtową dotyczy znacznej liczby przypadków. W obu sytuacjach usługa NP jest realizowana i stanowi odrębną usługę od usługi hurtowej, a zatem, zdaniem OPL, należy się za nią opłata.

---

<sup>7</sup> Decyzja Prezesa UKE z dnia 7 października 2014 r., w której Prezes UKE określił rynek właściwy jako rynek świadczenia hurtowych usług dostępu szerokopasmowego na obszarze całego kraju, z wyłączeniem obszarów gminnych określonych w pkt 1 Załącznika nr 1 do przedmiotowej decyzji oraz wyznaczył OPL, jako przedsiębiorcę telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej na danym rynku.

W ramach tej usługi operator wykonuje szereg czynności, które w przypadku OPL wyceniane są na podstawie kosztów ponoszonych. OPL podkreśliła, że usługa hurtowa – to nie jest wyłącznie Usługa Regulowana świadczona przez OPL (np. Usługa WLR) – a do takiego tylko przypadku, (zdaniem OPL), Novum starała się ograniczyć swoją argumentację zawartą we Wniosku. OPL wyjaśniła, że usługi hurtowe - to również usługi, które nabywają dostawcy usług (np. resellerzy) od każdego operatora sieci. Takie usługi hurtowe, odrębne od usługi NP, pozwalają temu dostawcy usług (nie posiadającemu własnej infrastruktury) świadczyć usługi detaliczne na rzecz abonentów, ale z wykorzystaniem uprzednio nabytych usług hurtowych od operatora sieci. OPL wskazała, że jest wiele przypadków nabywania tego typu usług niezależnie i bez powiązania z usługą NP. Dlatego też, zdaniem OPL, trudno przyjąć rozumowanie Novum za logiczne i prawidłowe o rzekomym dublowaniu się opłat za te odrębne usługi, gdyż należałoby w konsekwencji przyjąć, że usługa hurtowa jest tożsamą z usługą NP. Taki wniosek jest, według OPL, nie do przyjęcia, skoro obie usługi są przedmiotowo różne, realizowane w odrębnych procesach, z udziałem innych systemów, odrębnie zostały zdefiniowane w Ofercie SOR, a także usługi hurtowe mogą być odrębnie nabywane przez dostawców usług od różnych operatorów infrastrukturalnych, niezależnie od NP. W przypadku OPL, jednym z wielu elementów procesu sprzedaży Usługi Regulowanej jest wykorzystanie ISI wraz z wykorzystaniem dokumentu Model Wymiany Danych (dalej „MWD”) – przy czym istnieją istotne odrębności dla różnych Usług Regulowanych, takich jak Usługa WLR, Usługa BSA, Usługa LLU, co wyraża się także w różnych opłatach. Według OPL, powyższe wyjaśnienia w sposób nie budzący wątpliwości wskazują na odrębność i samodzielność obu usług, dla których wyznaczana jest opłata. Zdaniem OPL, z powyższego nie można wywodzić, że realizacja obu usług (tj. usługi NP i Usługi Regulowanej) i pobranie za nie opłat – stanowi przypadek podwójnego naliczenia opłat. Wielość sytuacji w jakich może nastąpić realizacja usługi NP nie pozwala na przyjęcie „uproszczonej” i nieprawidłowej tezy o rzekomym dublowaniu się czynności dwóch wyodrębnionych usług. W opinii OPL, nielogiczne są żądania wykreślenia opłaty za usługę NP, skoro opłata za tę usługę (odrębną od usługi hurtowej) została, w sposób prawidłowy zweryfikowana i zatwierdzona przez Prezesa UKE, na podstawie kalkulacji kosztów tej usługi – w ramach postępowania zakończonego ostateczną Decyzją PLI CBD II. OPL podkreśliła, że aby dokładnie porównać czynności wykonywane w ramach różnych usług (w tym NP) niezbędna jest wiedza, której Usługi Regulowanej powinno dotyczyć porównanie, w jakiej konfiguracji jest realizowane (a tego nie wyjaśnia w ogóle wniosek Novum), gdyż usługi te mają elementy wspólne związane z procesem zarządzania zleceniem, ale różnią się np. techniczną realizacją. Prawdopodobnie porównanie takie wskaże podobne, a nawet takie same czynności, które wykonywane są w przypadku realizacji usługi NP, jak również w momencie uruchomienia Usługi Regulowanej bez NP, np. przyjęcie zlecenia czy weryfikacja wniosku. Niemniej jednak zbieżność pewnych czynności (przyporządkowanych do różnych usług, przy różnorodności możliwych przypadków) nie może stanowić argumentu za tym, aby opłata za NP została wykreślona z Oferty SOR. Domyślając się sytuacji, do których nawiązuje Novum we Wniosku, OPL przyjęła, że Novum wskazując na „zamówienie na Usługę Regulowaną” ma na myśli uruchomienie Usługi WLR i wymieniła czynności występujące w tym procesie, tj.:

1. przyjęcie, rejestracja i weryfikacja formalna zamówienia od OA;
2. wystawienie zleceń do komórek eksploatacyjnych OPL;
3. konfiguracja portu abonenckiego POTS lub ISDN BRA lub ISDN PRA w systemie centralowym oraz na platformie IN;



4. zapisanie zmian w systemach informatycznych oraz przesłanie informacji o realizacji zlecenia.

Po zakończeniu zlecenia Novum otrzymuje fakturę z ceną w wysokości 10 zł za zlecenie (koszt procesu znany Prezesowi UKE z urzędu<sup>8</sup>). OPL wyjaśniła, że opłata ta ma co do zasady pokryć koszt czynności wykonanych przez OPL na rzecz Novum w celu umożliwienia mu świadczenia usług dla abonenta. Jeżeli po pewnym czasie Novum zdecyduje, aby zmigrować tego abonenta do rozwiązania oferowanego przez operatorów mobilnych polegającego na dostarczeniu usług stacjonarnych za pomocą sieci bezprzewodowej, wówczas wystąpi do OPL z zamówieniem na NP, zgodnie z procesami opisanymi w PLI CBD, następnie zostaną wykonane czynności, na które OPL wskazywała z piśmie z dnia 10 sierpnia 2016 r., tj.:

1. podjęcie zgłoszenia i weryfikacja formalna zgłoszenia przez OPL;
2. wprowadzenie zlecenia do systemu teleinformatycznego OPL ;
3. techniczna realizacja zlecenia (system centralowy, platforma IN);
4. zamknięcie zlecenia przez OPL – dezaktywacja Usługi WLR na podstawie komunikatu z PLI CBD.

Po zakończeniu zlecenia, Novum zostanie wystawiona faktura zgodnie z ceną zawartą w Ofercie SOR – 25,39 zł za zlecenie. OPL wskazała, że opłata ma co do zasady pokryć koszty czynności wykonanych przez OPL na rzecz Novum w celu umożliwienia jej świadczenie usług dla abonenta.

Dodatkowo, OPL wskazała, że na początku 2014 r. baza klientów Novum, którym są świadczone usługi na podstawie Usługi WLR stanowiła ok. 170 tys. abonentów. Za każde zlecenie przyłączenia do sieci (zlecenie na Usługę Regulowaną bez NP) Novum zapłaciło OPL 10 zł. Sukcesywnie baza ta maleje (obecnie ok. 50 tys. abonentów), gdyż Novum migruje abonentów do rozwiązań opartych na sieciach mobilnych. Za każde takie zlecenie migracji (zlecenie z NP), pobierana jest opłata w wysokości 25,39 zł. Opłata ta odzwierciedla zwrot kosztów związanych z czynnościami, jakie OPL wykonuje na rzecz Novum, aby mogło świadczyć usługi abonentom i realizować zyski na świadczonych usługach. Zdaniem OPL, postulaty Novum nie znajdują żadnego logicznego uzasadnienia, stanowią jedynie próbę przerzucenia kosztów związanych ze swoją – tj. Novum - decyzją o sukcesywnej migracji z usług OPL do usług innego operatora.

Pismem z dnia 25 listopada 2016 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej dnia 29 listopada 2016 r.) KIGEiT, popierając postulat Wniosku, przedstawiła stanowisko w sprawie (dalej „Stanowisko KIGEiT”) wskazując na następujące kwestie:

1. przedstawione przez Novum przesłanki wydania decyzji na podstawie art. 43 ust. 2 Pt w pełni uzasadniają zobowiązanie OPL do przedstawienia projektu zmiany Oferty SOR;
2. nastąpiła zmiana warunków rynkowych w zakresie świadczenia usługi NP polegająca na uruchomieniu przez Prezesa UKE systemu PLI CBD. Uruchomienie PLI CBD spowodowało zmianę procedur współpracy pomiędzy poszczególnymi PT w ramach tzw. czystego NP, jak również w przypadku zmiany dostawcy usług (Usługa WLR);

---

<sup>8</sup> Część I Ogólna, Rozdział 9, pkt p.6, ppkt 9.6.1, Tabela nr 39 lit. K Oferty SOR oraz Część I Ogólna, Rozdział 9, pkt 9.6, ppkt 9.6.2, Tabela nr 40 lit. Ł Oferty SOR.

3. wszyscy PT, w tym OPL i Novum, mają obowiązek przekazywania danych do systemu PLI CBD. W konsekwencji współpraca PT z PLI CBD – w tym obsługa przeniesienia numeru - doprowadziła do zmiany struktury kosztów rozliczeń pomiędzy PT. Obecne warunki współpracy pomiędzy PT, pomiędzy OPL i PT, nie uwzględniają tych zmienionych warunków;
4. współpraca z systemem PLI CBD ze strony OPL oraz OA jest wymagana również podczas realizacji zamówienia na Usługę Regulowaną. Zmiany dotyczą przede wszystkim modelu komunikacji pomiędzy PT. Tym samym powinno dojść również do zmiany w zakresie rozliczeń międzyoperatorskich, a z Oferty SOR powinny zostać wykreślone nadmiarowe opłaty;
5. argumentacja OPL przedstawiona w toku postępowania nie odpowiada przepisom prawa ponieważ:
  - a) decyzja w przedmiocie zobowiązania do przygotowania zmiany Oferty SOR jest wydawana przez Prezesa UKE w oparciu o inne przesłanki niż decyzja w przedmiocie zatwierdzenia zmiany oferty ramowej;
  - b) wnioskodawca postępowania (tj. Novum) nie miał możliwości i podstaw prawnych do zajęcia stanowiska w ramach postępowania zakończonego wydaniem Decyzji PLI CBD I i Decyzji PLI CBD II;
  - c) przedmiot, a zarazem zakres postępowania zakończonego Decyzją PLI CBD I i Decyzją PLI CBD II został ustalony we wniosku OPL z dnia 1 kwietnia 2015 r., zatem nie mógł uwzględniać zmian, jakie zaszły na rynku telekomunikacyjnym po dniu 2 października 2015 r.;
  - d) instytucja zobowiązania operatora do przygotowania zmiany oferty ramowej jest wyjątkiem od reguły związania Prezesa UKE decyzją administracyjną zatwierdzającą ofertę ramową.
6. okoliczność wydania przez Prezesa UKE Decyzji PLI CBD I i Decyzji PLI CBD II nie ma wpływu na uprawnienie Prezesa UKE do wydania decyzji zobowiązującej OPL do przygotowania zmiany Oferty SOR na podstawie Wniosku;
7. dane, przekazane przez OPL, w dniu 4 sierpnia 2015 r. (data pisma OPL błędnie wskazana przez KIGEiT jako „10 sierpnia 2015 r.”) nie mogą już być aktualne i odzwierciedlać rzeczywistości, ponieważ:
  - a) uruchomienie PLI CBD nastąpiło dwa miesiące po przedstawieniu danych przez OPL;
  - b) nie wiadomo, za jaki okres dane zostały przedstawione przez OPL i kto jest odpowiedzialny za ich przygotowanie;
  - c) po przedstawieniu wyjaśnień OPL nastąpiło szereg zmian w dokumentacji PLI CBD;
  - d) można mieć wątpliwości, czy weryfikacja i ustalenie opłaty za NP było przedmiotem postępowania zakończonego wydaniem Decyzji PLI CBD I i Decyzji PLI CBD II;
8. brak jest rozstrzygnięcia na podstawie art. 40 Pt zatwierdzającego opłatę za NP;

9. czynności dokonywane przez OPL w ramach usługi NP sprowadzają się do wymiany komunikatów z PLI CBD, do czego OPL jest zobowiązana z mocy przepisów prawa. Pozostałe czynności dokonywane przez OPL winny być pokryte w kosztach Usług Regulowanych, o ile realizacja zamówienia na taką usługę jest realizowana równolegle. Jeżeli są jakieś czynności po stronie OPL, to są one nadmiarowe, skoro w realiach rynkowych przeniesienie numeru następuje wyłącznie poprzez system PLI CBD (Dawca i Biorca bardzo często nie posiadają żadnych relacji umownych);
10. dla celów ustalenia zasadności pobierania przez OPL opłaty za przeniesienie numeru, w szczególności tej regulowanej w ofercie ramowej, należy ustalić, czy komunikacja OPL z PLI CBD w związku z przeniesieniem numeru powinna być ustalona w ofercie ramowej;
11. przeniesienie numeru odbywa się w całości z wykorzystaniem PLI CBD. Komunikacja na potrzeby aktywacji/dezaktywacji Usługi Regulowanej to zupełnie inny wątek – również inny wątek kosztowy;
12. wewnętrzne procesy OPL nie powinny mieć wpływu na koszty funkcjonowania OA. Skoro OPL podjęła decyzję biznesową, że NP obsługuje ręcznie, to OPL powinna ponosić konsekwencje takiej decyzji, w tym te kosztowe. OA nie mogą „płacić” za nieefektywność OPL;
13. opłaty za NP są naliczane przez OPL wybiórczo, ponieważ OPL nie ze wszystkimi OA ma podpisane umowy międzyoperatorskie. W praktyce oznacza to dyskryminowanie przez OPL części OA - tj. tych, którzy mają podpisane z OPL umowy, w których zawarta jest opłata za NP;
14. odwołując się do treści dokumentów OPL – MWD Procesy 5.2. (obowiązującego od dnia 12 stycznia 2016 r.) należy wskazać, że jeżeli zamówienia są przesyłane do OPL w formie komunikatów informatycznych, to są one analizowane przez systemy informatyczne (a nie jak twierdzi OPL Stanowisku OPL II przez pracowników OPL);
15. analizując Stanowisko OPL III należy wskazać, że OPL zamierza, wykorzystując opłatę za NP finansować prowadzenie własnej działalności telekomunikacyjnej;
16. negatywnie należy ocenić stan, w którym Dawca, niezależnie czy świadczący usługi detaliczne z wykorzystaniem Usług Regulowanych, czy bez nich, żąda pieniędzy od Biorcy, który potrafił zaproponować użytkownikowi końcowemu lepszą ofertę. W takim stanie faktycznym, opłatę za NP można uznać za *quasi* odszkodowanie na rzecz Dawcy, za to, że nie potrafił przygotować atrakcyjnej oferty detalicznej.

W dniu 6 grudnia 2016 r. Prezes UKE wydał decyzję nr DHRT.WORK.6082.3.2016.46, w której zmienił Ofertę SOR w zakresie wprowadzenia do Oferty SOR mechanizmu aktualizacji listy Fizycznych Punktów Styku Sieci i listy Punktów Dostępu do Usługi bez konieczności zmiany Oferty SOR.

Pismem z dnia 14 grudnia 2016 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej dnia 19 grudnia 2016 r.) Novum przedstawiła stanowisko w sprawie, w wersji jawnej i zastrzeżonej (dalej „Stanowisko Novum”). W treści Stanowiska Novum wskazano na następujące kwestie:

1. zakwestionowano prawdziwość twierdzeń OPL wskazujących, że Wniosek ma na celu przerzucenie kosztów związanych z decyzją Novum o sukcesywnej migracji z usług

hurtowych OPL do innego operatora. Novum wskazała, że spadek liczby abonentów Usługi WLR przez Novum związany był również z powrotami do OPL oraz z wysokimi cenami Usługi WLR;

2. Wniosek dotyczy całego rynku telekomunikacyjnego – a nie wyłącznie działań Novum. Według Novum obecny model pobierania opłaty za NP – a w praktyce za zmianę dostawcy usług – utrudnia rozwój świadczenia usług na innych sieciach niż sieć OPL;
3. rynek Usługi WLR w Polsce zmniejsza się, co jest wynikiem działań OPL oraz istnieniem nierynkowej opłaty abonamentowej z tytułu korzystania z Usługi WLR. Dodatkowo, od dnia 2 października 2015 r. OPL pobiera nienależną opłatę, tym samym czerpiąc z tego tytułu niezasadne korzyści (Novum załączyła dowody z dokumentów oraz przedstawiła dane liczbowe na potwierdzenie ww. argumentacji);
4. analiza Stanowiska OPL I i Stanowiska OPL III wskazuje, że OPL chce dwukrotnie naliczać opłaty według „kosztów ponoszonych” np. za weryfikację formalną, co stanowi działanie promujące nieefektywność. Zdaniem Novum, niepoprawianie własnych procedur przez OPL sprzyja utrzymywaniu przez OPL wysokich przychodów;
5. brak jest w stanowiskach OPL przedstawianych w toku postępowania uzasadnienia dlaczego konkurenci OPL mają finansować czynności dokonywane przez OPL w ramach obsługi systemu PLI CBD, do których to dokonania OPL jest obowiązana na mocy przepisów prawa – a nawet decyzji nakładających na OPL obowiązki regulacyjne;
6. według Novum logika twierdzeń OPL uzasadniałaby odwrócenie ról i pobieranie opłaty NP przez Biorcę;
7. współpraca PT z systemem PLI CBD, niezależnie od tego czy występują w roli Dawcy czy w roli Biorcy, nie powinna być refinansowana przez innych PT. Sposób obsługi PLI CBD jest indywidualną decyzją biznesową każdego PT i brak jest ekonomicznego, racjonalnego uzasadnienia, dlaczego jedni PT mieliby finansować obsługę PLI CBD innym przedsiębiorcom;
8. opłata za NP nie jest opłatą powszechnie pobieraną na rynku telekomunikacyjnym, ponieważ może być pobierana tylko przez tych PT, którzy mają podpisane umowy międzyoperatorskie, a w których to umowach strony umawiające się ustaliły przedmiotową opłatę;
9. w procesach NP często uczestniczą podmioty, które nie mają podpisanej umowy o współpracy z ustaloną opłatą za NP, a odmowa realizacji zamówienia na przeniesienie numeru w takiej sytuacji jest bezpodstawna (Novum przedstawiła w tym zakresie dowody z dokumentów stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa Novum);
10. zasadnym jest wyrównanie warunków świadczenia usług telekomunikacyjnych i ustalenie, że żaden z podmiotów świadczących głosowe usługi stacjonarne nie jest uprawniony do pobierania opłaty za NP;
11. powołując się na treść raportów OPL publikowanych na stronie internetowej OPL, Novum stwierdziła, że spadek liczby abonentów OPL jest trzykrotnie mniejszy niż erozja bazy Usługi WLR. W konsekwencji Novum uznała, że OPL próbuje bronić bazy

świadczonych Usług WLR stosując antykonkurencyjną opłatę za NP, w celu utrudnienia migracji abonentów do bardziej efektywnych i tańszych konkurentów, a tym samym ograniczając spadek przychodów OPL;

12. Novum złożyła wnioski dowodowe w sprawie ustalenia okoliczności mających znaczenie dla sprawy, tj:
  - a) ile usług przeniesienia numeru, z podziałem na kwartały, dokonała OPL w okresie od trzeciego kwartału 2010 r. (tj. czas zatwierdzenie Oferty SOR) do końca trzeciego kwartału 2016 r.;
  - b) za ile spośród zamówień NP OPL pobrała opłatę, w szczególności opłatę w wysokości 25,39 zł, z podziałem na kwartały, które zostały zrealizowane przez OPL w okresie od trzeciego kwartału 2010 r. do końca trzeciego kwartału 2016 r.;
  - c) którzy PT, na mocy zawartych z OPL umów międzyoperatorskich, są obowiązani płacić OPL opłatę NP;
  - d) na rzecz których PT OPL jest obowiązana płacić opłatę NP;
  - e) na rzecz których PT, w jakiej wysokości oraz za jaką liczbę usług OPL zapłaciła opłatę NP, w okresie od trzeciego kwartału 2010 r. do końca trzeciego kwartału 2016 r.;
13. W ocenie Novum czynności dokonywane przez OPL to wymagana przepisami prawa obsługa komunikatów systemu PLI CBD;
14. Novum nie miała prawnych możliwości zaskarżenia Decyzji PLI CBD I oraz Decyzji PLI CBD II;
15. przesłanki zatwierdzenia zmiany oferty ramowej na podstawie art. 43 ust. 1 Pt są inne niż przesłanki zobowiązania do przedstawienia projektu zmiany oferty ramowej na podstawie art. 43 ust. 2 Pt, a opinia OPL o rozstrzygnięciu przedmiotu Wniosku Decyzją PLI CBD I i Decyzją PLI CBD II jest próbą ograniczenia uprawnień Novum określonych w art. 43 ust. 2 Pt umożliwiających OA zaangażowanie w proces kształtowania oferty ramowej operatora o znaczącej pozycji rynkowej;
16. OPL nie odpowiedziała na Wezwanie I i nie przedstawiła katalogu czynności porównywalnych usług, co w ocenie Novum, należy traktować jako potwierdzenie stanowiska Novum;
17. w treści Stanowiska OPL II, OPL wprost przyznała, że zmiany spowodowane uruchomieniem systemu PLI CBD doprowadziły do zmian na rynku telekomunikacyjnym i w konsekwencji do przemodelowania procesów OPL;
18. OPL broni postanowień Oferty SOR, na podstawie których może niesłusznie pobierać opłatę za NP od OA;
19. OPL pomimo złożenia trzech stanowisk w sprawie nie wskazała, zdaniem Novum, które czynności powinny składać się na opłatę za NP.

Pismem z dnia 5 stycznia 2017 r., Prezes UKE na podstawie art. 50 § 1 kpa wezwał Novum do przedstawienia wyjaśnień (dalej „Wezwanie II”) poprzez jednoznaczne wskazanie:

- które informacje zawarte w Stanowisku Novum stanowią „tajemnicę przedsiębiorstwa”, o której mowa w art. 207 ust. 1 Pt, w rozumieniu art. 11 ust. 4

ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2003 r., Nr 153, poz. 1503, z późn. zm., dalej „uznk”);

- uzasadnienia dla uznania za „tajemnicę przedsiębiorstwa Novum” treści załączników nr 2 i nr 3 do pism z dnia 14 grudnia 2016 r.

Pismem z dnia 20 stycznia 2017 r. (data wpływu do UKE w dniu 23 stycznia 2017 r.) Novum udzieliła odpowiedzi na Wezwanie II.

Pismem z dnia 30 stycznia 2017 r. (data wpływu do UKE w dniu 31 stycznia 2017 r.) OPL przedstawiła stanowisko w sprawie (dalej „Stanowisko OPL IV”), odnosząc się w jego treści do argumentacji KIGEiT.

Pismem z dnia 14 lutego 2017 r., Prezes UKE ograniczył stronom postępowania prawo wglądu do materiału dowodowego w zakresie informacji przekazanych przez Novum w:

- piśmie z dnia 14 grudnia 2016 r., które Novum objęła klauzulą tajemnica przedsiębiorstwa Novum, w części, w której informacje te nie zostały ujawnione w wersji jawnej pisma Novum z dnia 14 grudnia 2016 r.,
- treści załącznika nr 1 oraz załączników nr 4a – 4e omyłkowo załączonych przez Novum do wersji jawnej pisma z dnia 14 grudnia 2016 r.

Pismem z dnia 24 lutego 2017 r., Prezes UKE na podstawie art. 50 § 1 kpa wezwał OPL do przedstawienia wyjaśnień (dalej „Wezwanie III”) poprzez wskazanie:

- którzy PT, na mocy zawartych z OPL umów międzyoperatorskich, są obowiązani płacić OPL za opłatę za NP;
- za ile spośród zamówień na NP zrealizowanych w okresie od trzeciego kwartału 2010 r. (tj. daty zatwierdzenia Oferty SOR) do końca trzeciego kwartału 2016 r., OPL pobrała opłatę, w szczególności opłatę w wysokości 25,39 zł, z podziałem na kwartały;
- na rzecz których „PT” OPL jest obowiązana płacić opłatę za NP.

Pismem z dnia 3 marca 2017 r. (data wpływu do UKE dnia 6 marca 2017 r.) OPL zwróciła się do Prezesa UKE z prośbą o przedłużenie terminu do udzielenia odpowiedzi na Wezwanie III.

Pismem z dnia 7 marca 2017 r., Prezes UKE przedłużył OPL termin na udzielenie odpowiedzi na Wezwanie III do dnia 23 marca 2017 r.

Pismem z dnia 23 marca 2017 r. (data wpływu do UKE dnia 23 marca 2017 r.) OPL przedstawiła odpowiedź na Wezwanie III (dalej „Stanowisko OPL V”). Jednocześnie, OPL objęła treść Stanowiska OPL V „*tajemnicą przedsiębiorstwa Orange Polska S.A.*”. Do Stanowiska OPL V, OPL załączyła wersję jawną ww. pisma.

Pismem z dnia 20 marca 2017 r. (data wpływu do UKE dnia 24 marca 2017 r.) e-Telko Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (dalej „e-Telko”) wniosła o dopuszczenie do udziału w postępowaniu dotyczącym Wniosku. Ponadto, e-Telko wniosła o udostępnienie akt postępowania w trybie art. 73 § 1 kpa. Żądając dopuszczenia do udziału w postępowaniu w przedmiocie zobowiązania do zmiany Oferty SOR e-Telko powołała się na art. 28 kpa. Argumentacja e-Telko zmierzała do próby wykazania, iż e-Telko posiada interes prawny w dopuszczeniu jej do udziału w postępowaniu, gdyż w ocenie e-Telko, rozstrzygnięcie o prawach i obowiązkach OPL będzie miało wpływ na prawa i obowiązki e-Telko, a więc postępowanie w sprawie zobowiązania OPL do zmiany Oferty SOR dotyczy interesu

prawnego e-Telko. W ocenie e-Telko rozstrzygnięcie postępowania wywrze bezpośredni skutek na relację obligacyjną pomiędzy e-Telko i OPL, gdyż e-Telko będzie miała podstawę prawną do wystąpienia do OPL o zmianę Umowy WLR<sup>9</sup> poprzez wykreślenie opłaty za przeniesienie numeru.

Pismem z dnia 9 maja 2017 r. Prezes UKE poinformował podmioty biorące udział w postępowaniu o przystępującym im na podstawie art. 10 kpa prawie do zapoznania się z materiałem zgromadzonym w sprawie, a także do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Pismem z dnia 17 maja 2017 r. (data wpływu do UKE dnia 24 maja 2017 r., dalej „Stanowisko OPL V”) OPL przedstawiła stanowisko w sprawie. W Stanowisku OPL V podniesiono następujące kwestie:

1. OPL wniosła o wydanie decyzji odmawiającej uwzględnienie Wniosku;
2. Brak zasadności dla Wniosku potwierdził wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 lutego 2017 r., sygn. akt VI SA/Wa 1163/16 (dalej „Wyrok WSA”), w którym utrzymano w mocy Decyzję PLI CBD II, zarówno co do podstawy obowiązywania opłaty NP jak i zasadności jej utrzymania w Ofercie SOR w obowiązującej wysokości. OPL powołała się na treść uzasadnienia Wyroku WSA;
3. OPL ponownie podkreśliła (odnosząc się do stanowisk Novum przedstawianych w toku postępowania), że opłata za NP w sytuacji jednoczesnej realizacji zamówienia na Usługę Regulowaną, uwzględnia jedynie zakres działań podejmowanych przez OPL w związku z procesem NP;
4. PLI CBD jest systemem służącym do wymiany komunikatów między przedsiębiorcami w zakresie obsługi wniosków o NP – co wprost wynika z przepisów Pt. System ten nie zastępuje zawartych umów i porozumień, czy postanowień Oferty SOR, które określają zasady współpracy OA z OPL w obszarze przenoszalności numerów;
5. System PLI CBD stanowi komplementarną płaszczyznę współpracy OA z OPL przy realizacji uprawnień abonentów w zakresie NP;
6. Czynności OPL w zakresie realizacji procesu NP (jak i każdego OA funkcjonującego na rynku) stanowią przy tym określony składnik kosztowy przypisany do danego rodzaju usługi świadczonej przez OPL na rzecz współpracujących z OPL podmiotów;
7. Opłaty należne OPL za realizację NP. zostały skalkulowane w oparciu o koszty i zatwierdzone w Ofercie SOR. W konsekwencji konieczne jest również realizowanie należności związanych z przeniesieniem numeru – na bazie zawartych umów – zarówno w relacjach z operatorami jak i dostawcami usług, którzy w całym łańcuchu dostaw powinni zapewnić pokrycie kosztów jakie ponoszone są w związku z przekazaniem numeru do dalszego dostawcy/operatora do którego numer został przeniesiony;
8. OPL zakwestionowała zasadność twierdzeń Novum wskazujących, że w przypadku gdy podmiotów uczestniczących w procesie jest wiele, to nie ma podstawy do pobierania opłaty za NP;
9. OPL wskazała, że realizuje usługę NP w sposób masowy, w oparciu o postanowienia umów dyscyplinujących współpracujących partnerów do właściwej współpracy przy

---

<sup>9</sup> Umowa międzyoperatorska z dnia 4 stycznia 2010 r. zawarta pomiędzy TP a e-Telko, nr POS/K-4738.

realizacji NP. Jednocześnie masowa skala świadczonych usług w tym zakresie, generuje znaczące koszty, których zwrot powinien zostać zapewniony – co potwierdzają zarówno przepisy prawa, decyzje regulacyjne Prezesa UKE jak też uzasadnienie Wyroku WSA. Od właściwego zrealizowania usług na poziomie hurtowym zależy przy tym prawidłowa realizacja uprawnień abonentów do NP. Z tych też względów propozycje Novum wskazujące na: „zasadność wyrównania warunków świadczenia usług telekomunikacyjnych i ustalenie, że żaden z podmiotów świadczących głosowe usługi stacjonarne nie jest uprawniony do pobierania opłaty NP” jest nieracjonalny i nie znajduje potwierdzenia ani w okolicznościach faktycznych ani też przepisach prawa.

Pismem z dnia 9 maja 2017 r., Prezes UKE ograniczył stronom postępowania prawo wglądu do materiału dowodowego w zakresie informacji przekazanych przez OPL w treści Stanowiska OPL V, w części, w której informacje te nie zostały ujawnione w wersji jawnej pisma OPL z dnia 23 marca 2017 r.

Pismem z dnia 3 lipca 2017 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej dnia 3 lipca 2017 r.) OPL przedstawiła wniosek o zawieszenie niniejszego postępowania, w oparciu o przesłankę z art. 97 § 1 ust. 4 kpa do czasu uprzedniego rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez inny organ, tj. do czasu zajęcia przez Komisję Europejską stanowiska w przedmiocie analizy hurtowego rynku rozpoczynania połączeń prowadzonej przez Prezesa UKE.

Postanowieniem z dnia 6 lipca 2017 r. Prezes UKE odmówił Novum przeprowadzenia dowodu na wniosek zawarty w Stanowisku Novum, w zakresie w jakim dotyczył on:

1. wezwania OPL do przedstawienia informacji ile usług NP<sup>10</sup> (z podziałem na kwartały) dokonała OPL w okresie od trzeciego kwartału 2010 r. (tj. daty zatwierdzenia Oferty SOR) do końca trzeciego kwartału 2016 r.;
2. wezwania OPL do przedstawienia informacji na rzecz, których przedsiębiorców telekomunikacyjnych (PT), w jakiej wysokości oraz za jaką liczbę usług NP OPL zapłaciła opłatę za NP w okresie od trzeciego kwartału 2010 r. do końca trzeciego kwartału 2016 r.

Postanowieniem z dnia 6 lipca 2017 r. Prezes UKE umorzył postępowanie w sprawie z wniosku e-Telko.

Postanowieniem z dnia 6 lipca 2017 r. Prezes UKE odmówił zawieszenia niniejszego postępowania.

Pismem z dnia 5 lipca 2017 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej dnia 6 lipca 2017 r.) PIIT przedstawiła stanowisko w sprawie (dalej „Stanowisko PIIT”) wskazując na następujące kwestie:

1. usługi objęte przedmiotem niniejszego postępowania zostały wprowadzone do relacji międzyoperatorskich na mocy regulacji Prezesa UKE i funkcjonują na rynku od wielu lat. Zasadność pobierania opłat i ich wysokość była poddawana weryfikacji Prezesa UKE w ramach postępowania zakończonego wydaniem Decyzji PLI CBD II. Prezes UKE podtrzymał w niej zasadność pobierania opłat i ich wysokość, a swoje uzasadnienie oparł na weryfikacji kosztowej opłat. Poprawność dokonanych rozstrzygnięć została potwierdzona w Wyroku WSA.

---

<sup>10</sup> Z ang. Number Portability - przenośność numerów



2. współpraca przedsiębiorców telekomunikacyjnych w zakresie realizacji przenoszenia numerów służy realizacji uprawnień abonentów określonych w art. 69 – 72 Pt. Ustawodawca wprowadzając te uprawnienia jednocześnie przewidział na mocy art. 41 ust. 1 Pt, że we współpracy między PT opłaty związane z realizacją przenoszenia numerów między sieciami powinny uwzględniać ponoszone koszty. Regulacja ta dotyczy wszystkich PT, a OPL dodatkowo regulowana jest decyzjami SMP, na mocy których definiowane są zasady ustalania opłat za usługi hurtowe.
3. usunięcie opłat za usługi, które są realizowane przez jednego przedsiębiorcę na rzecz drugiego pozbawia go środków na pokrycie kosztów realizowanych usług, prowadzi do zaniżenia jego przychodów oraz obniża wartość rynku telekomunikacyjnego. Działania Prezesa UKE powinny być przede wszystkim nakierowane na budowę wartości całego rynku i stymulowanie bodźców inwestycyjnych, a nie ich ograniczenie, natomiast uwzględnienie wniosku Novum może osłabić bodźce inwestycyjne, gdyż pozbawia uczestników rynku niezbędnych środków na dalsze inwestycje i innowacyjne usługi.
4. odmienne rozstrzygnięcie sprawy już analizowanej i rozstrzygniętej przez Prezesa UKE podważa zaufanie obywateli do organów państwa oraz kształtuje niepewność, co do prowadzonej działalności gospodarczej, zatem takie podejście nie może znaleźć poparcia ze strony PIIT, w związku z czym PIIT wniosła o uznanie wniosku Novum za niezasadny.

W dniu 6 lipca 2017 r. do Urzędu Komunikacji Elektronicznej wpłynął wniosek Francusko - Polskiej Izby Gospodarczej (dalej „FPIG”) o dopuszczenie do udziału w przedmiotowym postępowaniu wskazujący, iż dopuszczenie FPIG do postępowania z Wniosku Novum z dnia 16 czerwca 2016 r. jest zgodne z celem statutowym FPIG oraz za dopuszczeniem Izby do postępowania przemawia interes społeczny. Ponadto, na wypadek niedopuszczenia FPIG do postępowania z Wniosku Novum, FPIG na podstawie art. 31 § 5 kpa zwróciła się do Prezesa UKE o wyrażenie zgody na przedstawienie Prezesowi UKE poglądu Izby w przedmiotowej sprawie.

Postanowieniem z dnia 17 lipca 2017 r. Prezes UKE odmówił FPIG dopuszczenia do udziału w postępowaniu z Wniosku Novum (dalej „Postanowienie FPIG I”).

Postanowieniem z dnia 17 lipca 2017 r. Prezes UKE nie wyraził zgody dla FPIG na przedstawienie Prezesowi UKE poglądu FPIG w sprawie z Wniosku Novum.

W dniu 18 lipca 2017 r. Prezes UKE wydał Zaskarżoną Decyzję.

W dniu 27 lipca 2017 r. do Urzędu Komunikacji Elektronicznej wpłynął wniosek FPIG z dnia 26 lipca 2017 r. o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej wydaniem Postanowienia FPIG I. W uzasadnieniu wniosku z dnia 27 lipca 2017 r. FPIG podniosła następujące kwestie:

- rozstrzygnięcie postępowania z Wniosku Novum wpłynie na uszczuplenie majątku OPL, więc godzi w interesy gospodarcze członka Izby. Ochrona interesów gospodarczych członków FPIG jest jej celem statutowym;
- w postępowaniu z Wniosku Novum brak jest udziału organizacji społecznych dbających o interesy gospodarcze szeroko pojętych inwestorów z kapitałem francuskim;

- Prezes UKE wysnuł w treści Zaskarżonego Postanowienia nieuprawniony wniosek, że brak wskazania w statucie Izby wprost działalności telekomunikacyjnej pozwala na stwierdzenie, że nie należy ona do zakresu działalności Izby;
- FPIG załączyła do Wniosku II raport obrazujący skalę działalności prowadzonej przez przedsiębiorców francuskich na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, celem udowodnienia jaki wymiar dla interesu społecznego (mierzonego w miliardowych inwestycjach i setkach tysięcy miejsc pracy) ma zapewnienie udziału Izby w prowadzonym przez Prezesa UKE postępowaniu nr DHRT.WORK.6082.20.2016;
- działania naruszające interesy gospodarcze strony postępowania, którą jest OPL, mogą mieć negatywny wpływ na wiele innych podmiotów współpracujących z tym operatorem w branży telekomunikacyjnej (Izba wskazała na 8 innych niż OPL członków FPIG prowadzących działalność w branży telekomunikacyjnej);
- z uwagi na nadużycia Novum względem abonentów, konieczna jest kontrola społeczna tego podmiotu, którego działalność wpływa negatywnie na wizerunek całej branży telekomunikacyjnej. Szczególnie nieuprawnione jest w tym kontekście, zdaniem FPIG, oczekiwanie Prezesa UKE, że nadzór organizacji społecznej zapewni taki uczestnik postępowania jak KIGEiT, którego członkiem jest Novum;
- powołując się na wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie (dalej „NSA”) z dnia 26 października 2016 r. (sygn. akt II OSK 2382/15), FPIG uznała, że Zaskarżone Postanowienie nie wskazuje na żadne okoliczności wyłączające istnienie interesu społecznego Izby, a Prezes UKE nie jest władny odmawiać uwzględnienie wniosku Izby jedynie z uwagi na brak udowodnienia okoliczności reprezentowania przez Izbę wszystkich zrzeszonych w niej członków i podejmowania działań leżących w interesie społecznym;
- nie ma usprawiedliwienia dla przyjętego przez Prezesa UKE założenia, że Izba nie będzie chciała się wypowiedzieć, co do innych aspektów sprawy niż czynił to OPL – które obecnie mogą nawet nie być Izbie znane.

Pismem z dnia 7 sierpnia 2017 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej dnia 7 sierpnia 2017 r.) OPL złożyła wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej wydaniem Zaskarżonej Decyzji (dalej „Wniosek OPL”). OPL wniosła o uchylenie Zaskarżonej Decyzji w całości i umorzenie postępowania I instancji w całości, lub ewentualnie uchylenie Zaskarżonej Decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez odmowę zobowiązania OPL do przygotowania zmiany Oferty SOR poprzez usunięcie opłaty za NP. Na podstawie art. 135 kpa OPL wniosła o wstrzymanie rygoru natychmiastowej wykonalności Zaskarżonej Decyzji. We Wniosku OPL podniesiono następujące kwestie:

- 1) wydanie Zaskarżonej Decyzji nastąpiło z naruszeniem przepisów postępowania polegającym na:
  - a) braku rozpatrzenia wniosku FPIG o dopuszczenie do udziału w sprawie. Według OPL, Prezes UKE wydając Postanowienie FPIG I na dzień przed wydaniem Zaskarżonej Decyzji, Prezes UKE naruszył konstytucyjne prawo FPIG do ponownego rozpatrzenia wniosku o dopuszczenie do udziału w postępowaniu w trybie przewidzianym przepisami kpa (tj. art. 31 § 1 kpa). Skoro, więc zachowanie Prezesa UKE wiąże się z naruszeniem uprawnienia zagwarantowanego FPIG w art. 63 Konstytucji RP, to nie tylko stanowi oczywiste naruszenie jednoznacznego przepisów prawa, lecz również

w sposób oczywisty koliduje z zasadą praworządnego działania organów administracji publicznej,

- b) w uzasadnieniu Zaskarżonej Decyzji Prezes UKE nie odniósł się do zagadnień mających kluczowe znaczenie dla przedmiotowego postępowania, tj.:
- argumentacji zawartej w stanowiskach OPL odnoszącej się do treści art. 41 ust. 1 Pt, który wprost wskazuje na uprawnienie operatora do pobierania opłaty z tytułu przeniesienia numeru. Powyższe, stanowi według OPL, rażącą wadę uzasadnienia Zaskarżonej Decyzji,
  - pominięcie przez Prezesa UKE obowiązku przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego i konsolidacyjnego, które zostały przewidziane w przepisach art. 15 ust. 2 Pt oraz art. 18 Pt. Według OPL Zaskarżona Decyzja stanowi zmianę obowiązku regulacyjnego, o którym mowa w art. 15 ust. 2 Pt. Zdaniem OPL, brak jakiegokolwiek odniesienia się w uzasadnieniu Zaskarżonej Decyzji do potrzeby przeprowadzenia konsultacji, stanowi rażącą wadę Zaskarżonej Decyzji, na co OPL wskazywał w piśmie z dnia 3 lipca 2017 r. Analogicznie, w opinii OPL, należy ocenić brak przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego i konsolidacyjnego Zaskarżonej Decyzji,

2) brak merytorycznego uzasadnienia przesłanek do uwzględnienia Wniosku Novum polegający na:

- a) braku zmiany zapotrzebowania na usługę NP – wbrew twierdzeniom Prezesa UKE zawartym w treści uzasadnienia Zaskarżonej Decyzji, zasady ukształtowane Decyzją PLI CBD I i Decyzją PLI CBD II miały służyć ukształtowaniu warunków realizacji procesu NP po ich wdrożeniu, w tym również w zakresie opłaty za NP. OPL nie zgodziła się z twierdzeniami Prezesa UKE zawartymi w Zaskarżonej Decyzji, że ustalenie opłaty nie miało związku z modyfikacją procesu NP, ponieważ całość wniosku OPL stanowiącego podstawę wydania Decyzji PLI CBD I i Decyzji PLI CBD II dotyczyła tylko i wyłącznie modyfikacji procesów wynikających z wdrażania przez Prezesa UKE PLI CBD na rynku. Wszelkie okoliczności wskazane przez Prezesa UKE w Zaskarżonej Decyzji jako okoliczności uzasadniające zmianę zapotrzebowania na usługę NP powinny być zostać uwzględnione w Decyzji PLI CBD II, która została wydana 11 kwietnia 2016 r. Według OPL, nie można zgodzić się z tym, że Prezes UKE mógłby pominąć element wpływu zmian w procesach na opłatę NP,
- b) wbrew twierdzeniom Prezesa UKE realizacja uprawnienia abonenta do przeniesienia numeru powoduje, że OPL wykonuje szereg czynności, aby numer został przeniesiony od Dawcy (od OPL) do Biorcy, aby Biorca mógł świadczyć usługi na rzecz abonenta i pobierać od tego abonenta opłaty detaliczne,
- c) obowiązek świadczenia usług hurtowych zapewniających abonentom prawo do przeniesienia numeru przy zmianie dostawcy oraz sposób wyznaczenia opłaty za te usługi – w obecnym stanie prawnym – znajduje umocowanie zarówno w przepisach art. 71-74 Pt, w decyzjach regulacyjnych Prezesa UKE uwzględniających treść art. 40 ust. 1 Pt, jak i w art. 41 ust. 1 Pt,

- d) Prezes UKE w treści Zaskarżonej Decyzji nie uwzględnił, że opłata za NP zapewnia OPL zwrot kosztów jakie OPL ponosi za świadczone na rzecz OA usługi. Skoro OPL takie usługi świadczy (z uwagi na wymogi prawa), to OPL należna jest za te usługi opłata – skalkulowana zgodnie z ciążącymi na OPL obowiązkami,
- 3) brak dyskryminacji OA – OPL nie miała uregulowanych kwestii pobierania opłaty za NP ze wszystkimi współpracującymi z OPL OA. W związku z tym, że część tych OA unikała zmiany umowy międzyoperatorskiej uwzględniającej opłatę za NP, OPL zwróciła się do Prezesa UKE z wnioskami o rozstrzygnięcie sporów międzyoperatorskich. OPL wskazała, że w konsekwencji Prezes UKE wydał kilka decyzji administracyjnych zastępujących Umowy o Dostępie, uwzględniające opłatę za NP (m.in. decyzja Prezesa UKE nr DHRT.WWM.42.2016.43 z dnia 28 lipca 2017 r.). W świetle powyższego, zdaniem OPL, nie znajduje uzasadnienia przyjęte przez Prezesa UKE rozstrzygnięcie, zgodnie z którym konsekwencje niedostosowania się do obowiązującej oferty przez innych OA ma ponosić OPL. Za chybione, OPL uznała również uzasadnienie Zaskarżonej Decyzji wskazujące na dwukrotne pobieranie przez OPL opłat za realizowane czynności,
- 4) mając na uwadze wydawanie przez Prezesa UKE decyzji administracyjnych rozstrzygających spory międzyoperatorskie, w których wprowadzono opłatę za NP, za nieuzasadnione OPL uznała twierdzenia Prezesa UKE o zmianie warunków rynkowych uzasadniających rozstrzygnięcie przyjęte w Zaskarżonej Decyzji;
- 5) usunięcie opłaty za NP wywoła negatywne skutki dla rozwoju rynku telekomunikacyjnego – w ocenie OPL, oczekiwanie Prezesa UKE, że usunięcie opłaty NP wpłynie pozytywnie na wzrost konkurencyjności rynku nie jest realistyczne, ponieważ faza schyłkowa rynku połączeń głosowych opartych o numery abonenckie jest wynikiem zmian technologicznych;
- 6) usunięcie opłaty za NP zmusi OPL do świadczenia usługi przeniesienia numeru bez prawa do odzyskania kosztów związanych z realizacją tej usługi, co niewątpliwie doprowadzi to do uszczuplenia środków OPL na inwestycje;
- 7) brak uzasadnienia kosztowego do usunięcia opłaty za NP – ze względu na skalę działalności, przystosowanie systemów informatycznych OPL do współpracy z PLI CBD wymagało od OPL dużo wyższych nakładów, niż od innych operatorów. Obsługa procesu przenoszalności numerów jest po stronie OPL kosztowna co jest raportowane do Prezesa UKE od kilku lat. Ostatnia aktualizacja została przekazana pismem nr TKRU3/KL/OPL – 87/10/16 z dnia 17 października 2016 r. wskazuje, że poziom kosztów związany z realizacją usługi przenośności numerów wynosi 24,32 zł, co potwierdza zasadność oraz wysokość opłaty wskazanej w Ofercie SOR – która stanowi dla OPL jedynie odzyskanie rzeczywistych kosztów ponoszonych przez OPL w związku z obsługą procesu przeniesienia numeru. OPL wskazała, że wdrożenie centralnego systemu PLI CBD wymusiło wdrożenie systemów po stronie OPL, co z kolei wymaga utrzymania i generuje koszty kapitałowe oraz operacyjne np. energii. System PLI CBD tylko wtedy procesowo obsługuje i realizuje sprawnie oczekiwania operatorów, jeśli komunikaty kierowane od operatorów do OPL są zgodne z wymaganą przez PLI CBD formą. OPL wskazała, że bardzo duża ilość komunikatów o przenoszalności przesłanych do PLI CBD jest błędnych – najczęściej z nich dotyczy podanie błędnego kodu operatora biorcy. W takiej sytuacji, jeśli nie

będzie ingerencji człowieka, komunikat utknie w systemie i proces NP zostanie zatrzymany,

- 8) Zaskarżona Decyzja sprzyja nadużyciom na rynku telekomunikacyjnym – usunięcie opłaty za NP będzie się wiązało ze wzrostem skali nadużyć i oszustw wobec klientów. Zdaniem OPL, skoro usunięcie omawianej opłaty ma wpłynąć na wzrost konkurencyjności rynku telekomunikacyjnego, to w związku z tym należy spodziewać się znacznego nasilenia występującego już dziś zjawiska nieuczciwego pozyskiwania abonentów.

We Wniosku OPL wskazano również, że nakładając rygor natychmiastowej wykonalności na Zaskarżoną Decyzję, Prezes UKE nie wykazał wyraźnie i wyczerpująco istnienia dobra chronionego w danej sprawie. Ponadto, OPL wskazała, że dodatkową przesłanką dla uchylecia rygoru natychmiastowej wykonalności Zaskarżonej Decyzji jest również wysokie prawdopodobieństwo uchylecia Zaskarżonej Decyzji z uwagi na rażące naruszenie prawa jakiego dopuścił się Prezes UKE wydając Zaskarżoną Decyzję.

Pismem z dnia 23 sierpnia 2017 r. Prezes UKE zawiadomił Novum, OPL, PIIT, KIGEiT oraz PIKE o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej Zaskarżoną Decyzją.

Postanowieniem z dnia 29 sierpnia 2017 r. Prezes UKE utrzymał w mocy Postanowienie FPIG I.

Pismem z dnia 2 października 2017 r. Prezes UKE poinformował podmioty biorące udział w postępowaniu o przysługującym im na podstawie art. 10 kpa prawie do zapoznania się z materiałem zgromadzonym w sprawie, a także do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Jednocześnie realizując obowiązek określony w art. 79a kpa Prezes UKE poinformował, że na dzień wysłania niniejszej informacji nie istnieją żadne przesłanki zależne od OPL, które nie zostały wykazane przez OPL.

Pismem z dnia 13 października 2017 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej dnia 13 października 2017 r.) OPL wniosła na podstawie art. 96a kpa o przeprowadzenie mediacji w sprawie.

Postanowieniem z dnia 13 listopada 2017 r., Prezes UKE odmówił przeprowadzenia postępowania mediacyjnego na wniosek OPL z dnia 13 października 2017 r.

**Po dokonaniu powtórnej analizy całości materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, Prezes UKE zważył co następuje:**

Zgodnie z art. 206 ust. 1 Pt, postępowanie przed Prezesem UKE prowadzone jest na podstawie kpa ze zmianami wynikającymi z Pt oraz ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t.j.: Dz. U. z 2017 r., poz. 2062).

Stosownie do art. 127 § 3 kpa, od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, do wniosku tego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań od decyzji. Zgodnie z art. 129 § 2 kpa odwołanie wnosi się w terminie 14 (czternastu) dni od dnia doręczenia decyzji stronie, a gdy decyzja została ogłoszona ustnie - od dnia jej ogłoszenia stronie.

Odnosząc brzmienie przywołanych przepisów do okoliczności sprawy należy uznać, iż OPL poprzez złożenie osobiście Wniosku OPL w kancelarii Urzędu Komunikacji Elektronicznej

w dniu 7 sierpnia 2017 r., zachowała wymagany przez przepisy prawa termin 14 (czternastu) dni na złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (Zaskarżona Decyzja została doręczona OPL w dniu 24 lipca 2017 r.). Należy zatem stwierdzić, że w przedmiotowej sprawie zrealizowane zostały przesłanki wynikające z art. 127 § 3 oraz 129 § 2 kpa, upoważniające i zobowiązujące Prezesa UKE do ponownego rozpatrzenia sprawy administracyjnej zakończonej wydaniem Zaskarżonej Decyzji oraz do wydania nowego rozstrzygnięcia w tym zakresie.

Zgodnie z poglądem ugruntowanym w doktrynie prawa i orzecznictwie sądowym, istotą postępowania odwoławczego jest ponowne merytoryczne rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej, która była już przedmiotem rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, a nie zaś jedynie kontrola decyzji organu pierwszej instancji, czy też rozpatrzenie zasadności zarzutów podniesionych w odwołaniu (Adamiak, w: Adamiak/Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego Komentarz, 8. wyd., Warszawa 2006, Art. 138 Nb 1, oraz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego (dalej „NSA”) z dnia 9 października 1992 r., V S.A. 137/92; opubl. ONSA z. 1/1992, poz. 22). Organ jest zobowiązany zatem do ponownego rozważenia wszystkich istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych i prawnych, a w razie konieczności do przeprowadzenia uzupełniającego postępowania dowodowego (art. 136 kpa), co w efekcie ma doprowadzić do wydania nowego rozstrzygnięcia w sprawie, które wyeliminuje ewentualne wady decyzji wydanej przez organ pierwszej instancji. Tak ukształtowany zakres postępowania odwoławczego jest wyrazem realizacji wynikającej z art. 15 kpa zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, zgodnie z którą obywatel ma prawo do dwukrotnego rozpoznania i rozstrzygnięcia jego sprawy przez kompetentny organ władzy państwowej (Adamiak, w: Adamiak/Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego Komentarz, 8. wyd., Warszawa, Art. 15 Nb 1). Skutkiem złożenia przez stronę odwołania jest zatem zainicjowanie administracyjnego toku instancji, w ramach którego następuje przekazanie kompetencji do rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy indywidualnej z organu I instancji na organ II instancji.

W odmienny sposób gwarancje wynikające z zasady dwuinstancyjności zapewniane są w sytuacji, gdy organem właściwym do rozpatrzenia sprawy w pierwszej instancji jest organ administracyjny w randze ministra, nad którym z uwagi na strukturalne ograniczenia administracji publicznej nie występują organy wyższego stopnia. Wówczas uprawnienie strony do dwukrotnego rozpoznania sprawy administracyjnej realizowane jest w ramach instytucji wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, która uregulowana została w art. 127 § 3 kpa. W tym trybie strona niezadowolona z decyzji wydanej przez ministra lub centralny organ administracji rządowej jest uprawniona do zainicjowania przed tym samym organem drugiego postępowania merytorycznego w tej samej sprawie, do którego odpowiednio należy stosować przepisy kpa dotyczące odwołań. Postępowanie wszczęte wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy kończy się rozstrzygnięciem - sposobem załatwienia sprawy - przewidzianym w art. 138 § 1 kpa (por. wyroki NSA z dnia 17 listopada 2000 r., sygn. akt I SA 1543/99, LEX nr 57182, i z dnia 27 listopada 2001 r., sygn. akt I SA 1011/00, LEX nr 81760).

Z treści art. 138 § 1 kpa wynika, że organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

1. utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję,

2. uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
3. umarza postępowanie odwoławcze.

Powyższe oznacza, że organ wydający decyzję na skutek prawidłowo złożonego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (Wniosek OPL, został złożony w określonym 14 (czternasto) dniowym terminie na ich złożenie) „*obowiązany jest ponownie rozpoznać i rozstrzygnąć sprawę, która już raz została rozstrzygnięta przez ten organ w ramach działania jako organu pierwszej instancji, przy zastosowaniu takich rozstrzygnięć, które zostały przewidziane w art. 138 § 1 kpa*” (tak: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, dalej „WSA” w Warszawie z dnia 20 marca 2007 r., sygn. V SA/Wa 248/07, LEX nr 338253). Podkreślenia wymaga także, iż „*Organ odwoławczy wydaje decyzję o utrzymaniu w mocy zaskarżonej decyzji wówczas, gdy stwierdzi, że decyzja organu pierwszej instancji jest prawidłowa. Organ jest obowiązany ocenić prawidłowość zaskarżonej decyzji nie tylko w granicach zarzutów przedstawionych w odwołaniu, lecz także pod kątem przepisów prawa materialnego i procesowego, które mają zastosowanie w sprawie rozstrzygniętej zaskarżoną decyzją. Ocena ta nie powinna być jedynie formalna w znaczeniu przyjętym dla kasacyjnego modelu orzekania, lecz powinna być poprzedzona, o ile jest to konieczne dla sprawdzenia zasadności i poprawności decyzji, przeprowadzeniem stosownego postępowania wyjaśniającego*” (tak: A. Wróbel, Komentarz aktualizowany do art. 138 kpa, Lex). Takiej weryfikacji - kierując się kryterium legalności - dokonał Prezes UKE w niniejszym postępowaniu.

Po dokonaniu ponownego rozpatrzenia przedmiotowej sprawy, z zachowaniem wyżej przytoczonych standardów postępowania odwoławczego, Prezes UKE postanowił na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 kpa utrzymać w mocy Zaskarżoną Decyzję. U podstaw takiego właśnie sposobu rozstrzygnięcia leży okoliczność, że Zaskarżona Decyzja wydana została, w ocenie Prezesa UKE, zgodnie z przepisami prawa materialnego i procesowego, a postępowanie w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończone wydaniem Zaskarżonej Decyzji, w trakcie którego dokonano, zgodnie z art. 7 i 77 § 1 kpa, powtórnej analizy całości materiału procesowego, wykazało zgodność rozstrzygnięcia dokonanego w pierwszej instancji z prawem oraz jego merytoryczną poprawność.

Prezes UKE rozpatrując wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, w ramach swoich uprawnień kontrolnych, ponownie ocenia materiał dowodowy uwzględniając stan faktyczny stwierdzony w czasie wydania Zaskarżonej Decyzji, jak i zmiany stanu faktycznego, które zaszły pomiędzy wydaniem Zaskarżonej Decyzji a wydaniem decyzji w postępowaniu prowadzonym z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Prezes UKE ponownie zbadał zatem wszystkie okoliczności faktyczne związane z niniejszą sprawą, zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej i oficjalności (art. 7 kpa i art. 77 kpa) oraz zasady pogłębiania zaufania obywateli do organów Państwa (art. 8 kpa). Ponadto, Prezes UKE oparł się na materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie, dokonując wszechstronnej oceny jego znaczenia i wartości dla toczącej się sprawy. Biorąc powyższe pod uwagę, po ponownym rozpatrzeniu sprawy Prezes UKE podjął decyzję o utrzymaniu w mocy Zaskarżonej Decyzji.

Dokonując ponownego rozpatrzenia sprawy zgodnie z omówionymi wyżej zasadami wynikającymi z kpa, Prezes UKE obowiązany był uwzględnić treść art. 43 ust. 2 Pt, zgodnie z którym „*w przypadku zmiany zapotrzebowania na usługi lub zmiany warunków rynkowych Prezes UKE może z urzędu lub na uzasadniony wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego zobowiązać operatora do przygotowania zmiany oferty ramowej w całości lub w części.*”

Powyższy przepis reguluje zatem kwestie związane ze zobowiązaniem operatora do przygotowania zmiany oferty ramowej, tj. tryb wszczęcia postępowania, przedmiot i zakres zobowiązania do przygotowania zmiany oferty ramowej oraz przesłanki uprawniające Prezesa UKE do zobowiązania operatora do przygotowania zmiany oferty ramowej.

Analizując treść przywołanego wyżej art. 43 ust. 2 zd. 1 Pt, należy ponownie podkreślić, że w przypadku zmiany zapotrzebowania na usługi lub zmiany warunków rynkowych Prezes UKE może z urzędu lub na uzasadniony wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego zobowiązać operatora do przygotowania zmiany oferty ramowej w całości lub w części. Wskazać w tym zakresie należy, iż zgodnie z wyrokiem NSA z dnia 23 stycznia 2013 r., sygn. akt II GSK 1981/11, LEX 1361522 „artykuł 43 ust. 2 p.t. jako przesłanki wprowadzenia przez przedsiębiorcę zmian do obowiązującej oferty ramowej wskazuje zmiany zapotrzebowania na usługi lub zmiany warunków rynkowych. Przesłanki te muszą być interpretowane w taki sposób, aby w przypadku dostrzeżenia przez organ wystąpienia wskazanych wyżej zniekształceń lub barier organ miał możliwość zobowiązania do dokonania zmiany oferty ramowej, która wyeliminuje nieprawidłowości. Nie jest do zaakceptowania taka wykładnia art. 43 ust. 2 p.t., która mimo stwierdzenia, że po wprowadzeniu oferty ramowej na rynku konkurencyjnym występują nieprawidłowości, nie daje możliwości zobowiązania przedsiębiorcy do przygotowania stosownych zmian tej oferty”.

Zgodnie ze stanowiskiem doktryny: „Wniosek o zmianę oferty może pochodzić nie tylko od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego zainteresowanego zmianą oferty, ale także od zobowiązanego ofertą operatora. Wniosek musi szczegółowo uzasadniać, dlaczego konieczne jest dokonanie zmiany oferty oraz wyjaśniać relacje pomiędzy zmianami w zakresie zapotrzebowania na usługi lub zmianami warunków rynkowych a koniecznością dokonania zmian ofert ramowych” (M. Rogalski, K. Kawalek, Prawo telekomunikacyjne. Komentarz. LEX 2010, nr 86108). Wskazać przy tym należy, że wniosek w sprawie zobowiązania do zmiany oferty ramowej powinien być uzasadniony, gdyż tylko taki wniosek powoduje wszczęcie przez Prezesa UKE postępowania w sprawie wydania decyzji zobowiązującej do dokonania zmiany oferty ramowej. Jeżeli wniosek nie jest uzasadniony Prezes UKE odmawia zobowiązania operatora (tu: OPL) do zmiany oferty ramowej w formie decyzji. Warunkiem wydania decyzji na podstawie art. 43 ust. 2 Pt jest również, a może przede wszystkim, istnienie obowiązującej oferty ramowej (por. wyrok WSA z dnia 5 marca 2008 r., sygn. akt VI SA/Wa 2164/07, LEX nr 477571).

W zależności od wyników dokonanej oceny, Prezes UKE jest uprawniony do:

1. zobowiązania operatora (tu: OPL) do przygotowania zmiany oferty ramowej (tu: Oferta SOR) w całości lub w części,
2. odmowy zobowiązania operatora (tu: OPL) do przygotowania zmiany oferty ramowej (tu: Oferta SOR) w całości lub w części.

W związku z powyższym, Prezes UKE, ponownie rozpatrując niniejszą sprawę, kierował się przesłankami, określonymi w art. 43 ust. 2 Pt, tj.:

1. istnieniem obowiązującej oferty ramowej,
2. wystąpieniem zmiany zapotrzebowania na usługi lub wystąpieniem zmiany warunków rynkowych oraz
3. zasadnością wniosku przedsiębiorcy telekomunikacyjnego (tu: Novum).



**Poniżej Prezes UKE odniósł się do powyższych kwestii w kontekście ponownego rozpatrzenia sprawy.**

Analizując treść art. 43 ust. 2 zd. 1 Pt, pod kątem ww. przesłanek Prezes UKE wskazuje, że obowiązującą ofertą ramową na dzień wydania Decyzji, której zmiany dotyczy Wniosek jest Oferta SOR.

Dokonując ponownej analizy sprawy w zgodzie z treścią art. 43 ust. 2 zd. 1 Pt, Prezes UKE zaznacza, że postępowanie zostało wszczęte na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego – Novum. Prezes UKE stwierdził, że Novum jako przedsiębiorca telekomunikacyjny, zarejestrowany pod numerem 9324 w rejestrze prowadzonym przez Prezesa UKE, posiadał legitymację do złożenia Wniosku, na podstawie art. 43 ust. 2 zd. 1 Pt.

Następnie, Prezes UKE dokonał ponownej analizy Wniosku pod kątem zaistnienia przesłanki zmiany zapotrzebowania na usługi, z uwzględnieniem argumentacji wskazanej we Wniosku OPL. W odniesieniu do omawianej przesłanki należy wyjaśnić, że ustawodawca posłużył się w tym przypadku pojęciem niedookreślonym pozostawiając tym samym, kwestię ustalenia co należy rozumieć pod pojęciem „zmiany zapotrzebowania na usługi” w kompetencji Prezesa UKE. Potwierdzenie powyższego twierdzenia znajduje się również w treści orzecznictwa przedmiotu, zgodnie z którym: *„W tym kontekście, należy uznać, iż na gruncie ustawy - Prawo telekomunikacyjne możliwość nałożenia obowiązku zmiany oferty ramowej, jako środka zaradczego przewidzianego w cyt. ustawie, jest dyskrecyjną kompetencją organu regulacyjnego wynikającą z oceny adekwatności tego środka regulacyjnego, z uwzględnieniem zasady proporcjonalności, celów ustawy oraz celów polityki regulacyjnej określonych m.in. w art. 1 ust. 2, art. 25 ust. 4, art. 42 ust. 1 i art. 189 ust. 2 cyt. ustawy (podobnie: A. Chrzanowski, Stosowanie ofert ramowych w praktyce regulacyjnej /w:/ Regulacja rynków telekomunikacyjnych, pod red. S. Piątki, Warszawa 2007, s. 312)“*(por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego [dalej „WSA”] w Warszawie z dnia 5 maja 2014 r. (sygn. akt VI SA/Wa 2624/13, orzeczenia.nsa.gov.pl).

Przy czym jak wynika z orzecznictwa co do możliwości wykładni pojęcia „zmiany zapotrzebowania na usługi” to: *„Art. 43 ust. 2 p.t. jako przesłanki tych zmian wskazuje zmiany zapotrzebowania na usługi [...]. Przesłanki te muszą być interpretowane w taki sposób, aby w przypadku dostrzeżenia przez organ wystąpienia wskazanych wyżej zniekształceń lub barier organ miał możliwość zobowiązania do dokonania zmiany oferty ramowej, która wyeliminuje nieprawidłowości“* (wyrok NSA z dnia 23 stycznia 2013 r., sygn. akt II GSK 1981/11, orzeczenia.nsa.gov.pl). Jak wynika z uzasadnienia Zaskarżonej Decyzji utrzymanej w mocy niniejszą decyzją (dalej „Decyzja”) nastąpiła istotna zmiana w zakresie zapotrzebowania na realizację usługi NP przez OPL co uzasadniało podjęcie rozstrzygnięcia w sprawie zgodnie z Wnioskiem. Prezes UKE ponownie analizując wystąpienie ww. przesłanki uznał bowiem, że wbrew twierdzeniom OPL zawartym we Wniosku OPL, wystąpiła istotna zmiana zapotrzebowania na usługę przeniesienia numeru.

Niezależnie od powyższego należy podkreślić, że zgodnie z wyrokiem WSA w Warszawie z dnia 5 maja 2014 r. (sygn. akt VI SA/Wa 2624/13, orzeczenia.nsa.gov.pl) Prezes UKE uwzględnił w niniejszym postępowaniu również pogląd, zgodnie z którym: *„[...] w omawianej sytuacji organ regulacyjny musi wykazać, że okoliczności sprawy i dowody jednoznacznie wskazują, że stosowana przez operatora dotychczasowa oferta ramowa nie uwzględnia zaistniałych zmian zapotrzebowania na usługi lub zmian warunków rynkowych, co uzasadnia potrzebę dokonania zmian, oczywiście gdy na operatora nałożono uprzednio stosowne obowiązki regulacyjne. Ponadto należy zauważyć, że skoro decyzja wydana*

na podstawie art. 43 ust. 2 Pt powinna określać te zapotrzebowania na usługi lub zmiany warunków rynkowych, które uzasadniają potrzebę dokonania zmian w ofercie ramowej, to organ regulacyjny nie może poprzestać na ogólnym określeniu tych zmian, ale wskazać konkretnie, jakie usługi lub na czym polegające zmiany warunków rynkowych mogą uzasadnić potrzebę dokonania stosownych zmian oferty (podobnie: M. Rogalski /w:/ M. Rogalski (red.), K. Kawątek, Prawo telekomunikacyjne. Komentarz, LEX, 2010, komentarz do art. 43 Prawa telekomunikacyjnego, t. 7)". Przed przystąpieniem do ponownej oceny wystąpienia zmiany zapotrzebowania na usługi, należy wyjaśnić, że Wniosek dotyczył usługi polegającej na przeniesieniu numeru, stanowiącej jedno z podstawowych uprawnień abonenta na gruncie Pt nie tylko na poziomie krajowym, ale również europejskim. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/136/WE z dnia 25 listopada 2009 r. (Dz. U. UE. L. z 2009 r., nr 337, poz. 11, dalej „Dyrektywa”) zmieniając dyrektywę 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) wprowadziła w art. 30 wymóg, zgodnie z którym wszyscy abonenci posiadający numery należące do krajowego planu numeracji telefonicznej mogą na swój wniosek zachować dotychczasowy numer przy zmianie Dostawcy usług oraz wymóg aktywacji numeru nowego Dostawcy usług w ciągu 1 (jednego) dnia roboczego. Odzwierciedleniem ww. postanowień Dyrektywy w krajowym porządku prawnym jest treść art. 71 ust. 1 Pt, zgodnie z którym abonent będący stroną umowy z dostawcą usług, w której przydzielany jest abonentowi numer z planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, może żądać przy zmianie dostawcy usług przeniesienia przydzielonego numeru do istniejącej sieci operatora na: 1) obszarze geograficznym - w przypadku numerów geograficznych; 2) terenie całego kraju - w przypadku numerów niegeograficznych. Natomiast zgodnie z art. 71b ust. 1 Pt, abonentowi, który zmieniając Dostawcę usług telekomunikacyjnych wnioskuje o zachowanie dotychczasowego numeru, należy zapewnić aktywację numeru telefonicznego u nowego Dostawcy usług telekomunikacyjnych w ciągu 1 (jednego) dnia roboczego.

Implementując powyższe zapisy Dyrektywy do krajowego porządku prawnego, wprowadzono w art. 71 ust. 2a Pt postanowienie, zgodnie z którym wymiana informacji pomiędzy Dostawcami usług w zakresie obsługi wniosków o NP odbywa się drogą elektroniczną za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 78 ust. 4 Pt, tj. systemu PLI CBD. Prezes UKE podkreśla, że wykorzystanie PLI CBD (jako jednolitego systemu usprawniającego realizację procesów NP) dla zapewnienia komunikacji pomiędzy Dostawcami usług w zakresie obsługi wniosków o NP stanowi gwarancję, że uprawnienie abonentów wynikające z art. 71b ust. 1 Pt oraz art. 30 Dyrektywy zostanie w każdym przypadku zrealizowane.

W konsekwencji, Prezes UKE ponownie wskazuje, że uruchomienie systemu PLI CBD dla obsługi wniosków o NP poprzez ujednoczenie procesów związanych z NP oraz stworzenie mechanizmów wymiany komunikatów pomiędzy wszystkimi PT w ramach jednego narzędzia (systemu PLI CBD), powinno wpłynąć korzystnie na poziom realizacji usług telekomunikacyjnych, a w szczególności na proces NP.

Należy w tym miejscu podkreślić, że zgodnie zapisem art. 71 ust. 5 Pt: „Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej posiadający przydział numeracji z planu numeracji krajowej oraz operator, któremu udostępniono numerację na podstawie umowy, o której mowa w art. 128 Pt, jest obowiązany połączyć tę sieć bezpośrednio lub za pośrednictwem publicznej sieci telekomunikacyjnej innego operatora z bazą danych, o której mowa w ust. 4 Pt”

(tj. PLI CBD). Ponadto, dalsza część art. 71 ust. 5 Pt wskazuje, że: „Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej posiadający przydział numeracji z planu numeracji krajowej oraz operator, któremu udostępniono numerację na podstawie umowy, o której mowa w art. 128, jest obowiązany dokonywać na bieżąco aktualizacji danych w bazie, o której mowa w ust. 4 Pt” (tj. PLI CBD).

Uwzględniając powyższe rozważania związane z aktualnym na dzień wydania Decyzji sposobem realizacji usługi przeniesienia numeru słusznie Prezes UKE w Zaskarżonej Decyzji pozytywnie ocenił wystąpienie przesłanki zmiany zapotrzebowania na usługi w kontekście Wniosku. Prezes UKE ponownie wyjaśnia, że wynikający z art. 71 ust. 2a Pt wymóg komunikacji pomiędzy dostawcami usług w zakresie obsługi wniosków o NP poprzez PLI CBD oznacza, że każdy PT świadczący usługi głosowe w sieciach ruchomych i stacjonarnych, również te usługi, które są oparte pośrednio i bezpośrednio o hurtowe Usługi Regulowane (WLR, LLU, BSA), zobowiązany jest do wdrożenia i realizowania komunikacji z PLI CBD. Okoliczność ta, ma wpływ na poziom zapotrzebowania na realizację usługi NP przez OPL. Podkreślenia wymaga fakt, że od dnia 2 października 2015 r. (tj. dnia migracji procesu przeniesienia numeru w sieciach stacjonarnych do PLI CBD) realizacja uprawnień abonenta do NP odbywa się według jednego schematu (opisanego w Dokumentacji Projektowej PLI CBD). Pamiętać bowiem należy, że system PLI CBD został zaprojektowany jako system usprawniający realizację procesu NP na rynku telekomunikacyjnym i dlatego niezwykle istotne jest, by wszyscy PT realizowali proces NP z wykorzystaniem komunikacji z systemem PLI CBD według tych samych zasad (sprecyzowanych w Dokumentacji Projektowej PLI CBD zamieszczonej na stronie internetowej Urzędu Komunikacji Elektronicznej<sup>11</sup>), bowiem w przeciwnym razie uprawnienie abonenta do NP może nie zostać zrealizowane w sposób prawidłowy. Jakkolwiek opisane powyżej okoliczności zostały uwzględnione w postępowaniu zakończonym wydaniem Decyzji PLI CBD I i Decyzji PLI CBD II, to należy podkreślić, że od dnia wydania ww. decyzji administracyjnych następował proces wdrożenia wymogu uwzględnienia systemu PLI CBD w procesie NP realizowanym dotychczas wyłącznie przez OPL, w przypadku korzystania przez OA z usług hurtowych OPL. Tym samym należy zwrócić uwagę, że dopiero od momentu wydania Decyzji PLI CBD I i Decyzji PLI CBD II, zarówno OPL jak i OA korzystający z Usług Regulowanych mogli skonfrontować zmiany w obsłudze procesu NP opisane w ww. dokumentach z praktyką na kolejnych etapach realizacji procesu NP. Jak wynika z treści Wniosku oraz analiz Prezesa UKE w zakresie zasad przeprowadzania procesu NP przez OPL po wdrożeniu systemu PLI CBD i uwzględnieniu tego systemu w Procesach MWM<sup>12</sup> w związku z wydaniem Decyzji PLI CBD I i Decyzji PLI CBD II, nastąpiła (wbrew twierdzeniom OPL zawartym we Wniosku OPL) istotna zmiana zapotrzebowania OA na usługę NP co zostało prawidłowo stwierdzone w treści uzasadnienia Zaskarżonej Decyzji. Ponadto, Prezes UKE wskazuje, że wpływ zmian jakie zaistnieją w procesach realizacji usługi NP na zasadność istnienia opłaty za NP mógł być prawidłowo oceniony dopiero po pełnym ukształtowaniu ww. procesów mocą Decyzji PLI CBD I i Decyzji PLI CBD II oraz praktyką. Jak wynika z twierdzeń OPL zawartych we Wniosku OPL, OPL nie wdrożyła w praktyce rozwiązań wynikających z treści Decyzji PLI CBD I i Decyzji PLI CBD II. Tym samym, OPL utrzymując w niezmienionym stanie sposób realizacji procesu NP zwiększa koszty realizacji tego procesu, które po pełnym wdrożeniu ww. decyzji regulacyjnych nie powinny występować. W konsekwencji za nieuzasadnione należy uznać twierdzenia OPL zawarte we Wniosku OPL, jakoby Zaskarżona Decyzja nie uwzględniała faktu, że opłata za NP zapewnia OPL zwrot

<sup>11</sup> <https://www.uke.gov.pl/dokumentacja-projektowa-rozbudowy-systemu-pli-cbd-15353>;

<sup>12</sup> Część I, Rozdział 5 Oferty SOR – Model Współpracy Międzyoperatorskiej;

ponoszonych kosztów. W ocenie Prezesa UKE, gdyby OPL w sposób prawidłowy wdrożyła do swoich systemów postanowienia Decyzji PLI CBD I oraz Decyzji PLI CBD nie ponosiłaby kosztów realizacji tego procesu. Dlatego też za pozbawione uzasadnienia, w opinii Prezesa UKE są zarzuty OPL kierowane względem Zaskarżonej Decyzji o braku uwzględnienia w jej treści dyspozycji art. 41 Pt stanowiącego podstawę ustalenia opłaty za NP.

Prezes UKE ponownie wyjaśnia, iż niezależnie od istniejących bilateralnych umów międzyoperatorskich, z uwagi na obowiązek wymiany informacji w zakresie obsługi wniosków o NP nałożony na dostawców usług w art. 71 ust. 2a Pt, niedopuszczalna jest realizacja komunikacji i wymiany wniosków o NP pomiędzy dostawcami usług w inny sposób niż poprzez PLI CBD, a każda zmiana dostawcy usług powiązana z realizacją uprawnienia abonenta do NP, powinna odbywać się wyłącznie przez PLI CBD (por. komunikat Prezesa UKE z dnia 2 października 2015 r.<sup>13</sup>). Rozbudowany system PLI CBD, dzięki ujednocnieniu procesów przenoszenia numerów oraz wybudowaniu jednego miejsca procesowania wniosków o przeniesienie numeru dla wszystkich operatorów, a także wybudowaniu centralnej bazy numerów (zawierającej informacje o numeracji przydzielonej przez Prezesa UKE, numerach przeniesionych oraz danych o numeracji udostępnianej pomiędzy PT) jest narzędziem dla PT pozwalającym m.in. na pobieranie niezbędnych danych do właściwego kierowania połączeń.

Zakończenie procesu migracji w zakresie wymiany danych związanych z przenoszeniem numeru w sieciach stacjonarnych do systemu PLI CBD oznacza, iż w chwili obecnej całość wymiany tego typu danych odbywa się na cyfrowej platformie PLI CBD. Tym samym, należy uznać, że zakres usług świadczonych przez OPL w ramach realizacji zamówień na NP w oparciu o Ofertę SOR został ograniczony do usługi korzystania z numerów przeniesionych i kierowania ruchu metodą Onward-Routing (dalej „metoda OR”). Natomiast wszelkie czynności związane z procesowaniem zamówienia na usługę NP są realizowane przez system PLI CBD. Również w przypadku realizacji zamówienia na NP powiązanego z zamówieniem na Usługę Regulowaną, czynności OPL wiążą się z koniecznością podjęcia komunikacji pomiędzy PLI CBD oraz ISI. Opisany powyżej stan faktyczny w zakresie zasad realizacji procesów NP został usankcjonowany przez Prezesa UKE Decyzją PLI CBD I i Decyzją PLI CBD II, zmieniającą Ofertę SOR w zakresie Części I Rozdziału 4 i Rozdziału 5 Oferty SOR.

W związku z powyższym, Prezes UKE uznał, że nastąpiła istotna zmiana co do zapotrzebowania na usługi realizowane przez OPL od dnia wydania Decyzji PLI CBD I i Decyzji PLI CBD II, w zakresie procesu przeniesienia numerów. W tym miejscu należy zaznaczyć, że wbrew twierdzeniom OPL przedstawionym w Stanowisku OPL I (powtórzonym następnie w Stanowisku OPL II i Stanowisku OPL III, jak również Wniosku OPL) oraz wbrew twierdzeniom PIIT zawartym w Stanowisku PIIT, przedmiot Wniosku nie został rozpatrzony przez Prezesa UKE Decyzją PLI CBD I. Przedmiotem postępowania zakończonym wydaniem Decyzji PLI CBD I było rozpatrzenie wniosku OPL z dnia 1 kwietnia 2015 r., którego celem była zmiana Oferty SOR pod kątem wprowadzenia modyfikacji procesu NP (w tym także NP realizowanego w powiązaniu z zamówieniem Usługi Regulowanej przez Biorcę) wynikająca z rozszerzenia funkcjonalności PLI CBD o obsługę procesów NP. W toku ww. postępowania Prezes UKE weryfikował jedynie prawidłowość ustaleń OPL co do wysokości tej opłaty (szersza argumentacja w tym zakresie znajduje się w dalszej części uzasadnienia Decyzji). Koniecznym jest podkreślenie, że Decyzja PLI CBD I dokonywała oceny prawidłowości przedstawionego pismem z dnia 4 sierpnia 2015 r. uzasadnienia kosztowego dotyczącego

<sup>13</sup> <http://www.uke.gov.pl/zakonczyli-sie-proces-migracji-do-systemu-pli-cbd-16908#>;

kosztów obsługi procesu NP. OPL składając wniosek o zmianę Oferty SOR z dnia 1 kwietnia 2015 r. (tj. wniosek PLI CBD) przedstawiła również uzasadnienie kosztowe opłaty związanej z przedmiotem wniosku PLI CBD, które następnie podlegało ocenie Prezesa UKE w trybie wynikającym z art. 40 ust. 3 Pt. Tym samym, należy przychylić się do twierdzeń KIGEiT zawartych w pkt 14 Stanowiska KIGEiT, że przedmiotem postępowania nie jest modyfikacja opłaty za NP, ale jej wykreślenie z Oferty SOR, co stanowi kolejną znaczącą różnicę pomiędzy niniejszym postępowaniem, a postępowaniem zakończonym wydaniem Decyzji PLI CBD I i utrzymującej ją w mocy Decyzji PLI CBD II. Należy wyjaśnić, że postępowanie zainicjowane Wnioskiem pomija kwestię związaną z obowiązkiem ustalania opłat przez OPL na podstawie art. 40 Pt czy też art. 41 Pt. Dzieje się tak po pierwsze z powodu tego, że wysokość opłaty była poddawana weryfikacji pod kątem jej zgodności z nałożonymi na OPL kosztowymi obowiązkami regulacyjnymi w postępowaniu zakończonym wydaniem Decyzji PLI CBD I i utrzymującej ją w mocy Decyzji PLI CBD II, a więc w odmiennej sytuacji rynkowej w stosunku do chwili złożenia Wniosku. Należy ponownie podkreślić, że opłata ustalona w postępowaniu zakończonym wydaniem Decyzji PLI CBD I i Decyzji PLI CBD II nie przystaje do zmienionych warunków rynkowych po pełnym uregulowaniu kwestii związanych z wykorzystaniem systemu PLI CBD. Zdaniem Prezesa UKE, ewentualne koszty jakie OPL mogłaby wykazać w procesie realizacji usługi NP wynikają z wewnętrznej struktury organizacyjnej w OPL, a nie dotyczą realizacji usługi NP poprzez system PLI CBD.

Tym samym, niezależnie od rodzaju obowiązku regulacyjnego nałożonego na OPL w zakresie zasad ustalania wysokości opłat hurtowych za Usługi Regulowane, w niniejszym postępowaniu nie mają one znaczenia, gdyż naczelną kwestią objętą przedmiotem postępowania z Wniosku jest istnienie opłaty za NP a nie jej wysokość. Jak wskazano we wcześniejszym fragmencie uzasadnienia Decyzji, OPL nie dokonując pełnego wdrożenia Decyzji PLI CBD I i Decyzji PLI CBD podejmuje w procesie przeniesienia numeru czynności generujące koszty, których OPL nie powinna już ponosić. Tym samym, nawiązując do podniesionej we Wniosku OPL kwestii zasadności istnienia opłaty za NP w świetle treści art. 41 Pt, OPL utrzymuje w swoich systemach sytuację nie odpowiadającą zmieniającym się potrzebom rynkowym, ani decyzjom regulacyjnym Prezesa UKE jedynie w celu ponoszenia kosztów, które uzasadniałyby zastosowanie art. 41 Pt. W ocenie Prezesa UKE, opisane powyżej działanie OPL jako nieuzasadnione w świetle zmiany zapotrzebowania na usługę NP, nie może stanowić podstawy do pobierania opłaty, której zasadność istnienia nie występuje w aktualnym stanie faktycznym i prawnym.

Niezależnie od powyższego, Prezes UKE zaznacza, że uzasadnienie kosztowe opłaty z tytułu NP jest datowane na dzień 4 sierpnia 2015 r., a więc przed wystąpieniem okoliczności takich jak pełna migracja procesu NP do PLI CBD dla sieci stacjonarnych (tj. dniem 2 października 2015 r.) oraz wydaniem Rozporządzenia<sup>14</sup> (tj. 28 grudnia 2015 r.). Jak wskazano w dalszej części uzasadnienia Decyzji m.in. ww. okoliczności wpływają na zmianę zapotrzebowania na usługę NP świadczoną przez OPL oraz na zmianę warunków rynkowych jej świadczenia. Powyższe twierdzenia Prezesa UKE znajdują również odzwierciedlenie w pkt 9 Stanowiska KIGEiT, zgodnym z ww. argumentacją Prezesa UKE. Należy wskazać, że kwestia zasadności istnienia opłaty za usługę NP nie była badana pod kątem spełnienia przesłanek polegających na zmianie zapotrzebowania na usługi czy zmianie warunków rynkowych (por. Stanowisko KIGEiT pkt 8a). Tym samym, nie można przychylić się do opinii OPL o tożsamości sprawy zakończonej Decyzją PLI CBD I i Decyzją PLI CBD II oraz niniejszej sprawy. Tym bardziej,

---

<sup>14</sup>Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 grudnia 2015 r. w sprawie organizacji i funkcjonowania systemu gromadzącego i udostępniającego informacje i dane od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego (dalej „Rozporządzenie”);

że wydanie przez Prezesa UKE Decyzji PLI CBD I i Decyzji PLI CBD II jest jedną z okoliczności wpływającą na pozytywne rozpatrzenie Wniosku, jak również na utrzymanie Zaskarżonej Decyzji w mocy.

Zdaniem Prezesa UKE, w związku z realizacją usługi NP głównie poprzez system PLI CBD, poziom zaangażowania OPL w realizację tego procesu, jak również zakres czynności realizowanych przez OPL w związku z realizacją usługi tzw. czystego NP, (tj. zamówienia na NP niepowiązanego z zamówieniem na Usługę Regulowaną) został w znacznej mierze ograniczony do kwestii związanych z dokonaniem aktualizacji informacji na temat abonenta w systemach OPL. Zaś w przypadku usługi realizacji zamówienia na NP powiązanego z zamówieniem na Usługę Regulowaną, zaangażowanie OPL (od momentu kompleksowego uregulowania kwestii związanej z wykorzystaniem systemu PLI CBD) wiąże się głównie z zapewnieniem komunikacji pomiędzy PLI CBD a ISI. Powyższe ilustruje również schemat wymiany komunikatów w scenariuszu realizacji usługi NP powiązanych z Usługą Regulowaną przedstawiony przez Prezesa UKE 29 stycznia 2015 r.<sup>15</sup> Nie ulega zatem wątpliwości, że OPL w związku z realizacją procedury przeniesienia numeru dokonuje mniejszej ilości czynności procesowych, jak również ponosi mniejszą odpowiedzialność za poprawną realizację usługi NP, niż przed dniem uruchomienia systemu PLI CBD. Uwzględniając powyższą argumentację, jak również nową sytuację rynkową w jakiej następuje realizacja usługi NP, Prezes UKE uznał, że w związku z wystąpieniem zmiany zapotrzebowania na usługi koniecznym jest zobowiązanie OPL do zmiany Oferty SOR zgodnie z treścią sentencji Decyzji. Odnosząc się do twierdzeń OPL zawartych w treści Wniosku OPL wskazujących na fakt realizowania przez OPL szeregu czynności w związku z realizacją procesu NP, Prezes UKE wskazuje, że nie znajdują one uzasadnienia. Powyższe wynika z faktu, że OPL nie wdrożyła do swoich systemów rozwiązań wynikających z Decyzji PLI CBD I i Decyzji PLI CBD II, co powoduje, że czynności związane z „przekazaniem” numeru (na których dokonywanie powołuje się OPL we Wniosku OPL) nie zostały prawidłowo przeniesione do systemu PLI CBD, co generuje koszty uzasadniające zastosowanie art. 41 Pt. OPL w procesie realizacji przeniesienia numeru realizuje taki sam zakres usług jak każdy OA realizujący ten proces dla swoich klientów, zgodnie z postanowieniami Pt nakazującymi realizację procesu NP z wykorzystaniem systemu PLI CBD. Tym samym, za nietrafione należy uznać twierdzenia OPL zawarte we Wniosku OPL uzasadniające konieczność istnienia opłaty za NP przepisami art. 41 Pt oraz 71 – 74 Pt, skoro są to przepisy odnoszące się do każdego przedsiębiorcy realizującego proces przeniesienia numeru, a nie tylko OPL.

Analizując ponownie kwestię wystąpienia przesłanki zmiany warunków rynkowych uzasadniających zobowiązanie OPL do zmiany Oferty SOR poprzez uchylenie opłaty za NP, Prezes UKE wskazuje co następuje.

Jak wynika z analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego wystąpienie okoliczności polegających na:

- dokonaniu pełnej migracji procesu NP do systemu PLI CBD zgodnie z komunikatem Prezesa UKE z dnia 2 października 2015 r.;
- wydaniu przez Prezesa UKE Decyzji PLI CBD I (utrzymującej ją w mocy Decyzji PLI CBD II);
- opublikowaniu w Dz. U. z dnia 30 grudnia 2015 r., poz. 2333, Rozporządzenia,

---

<sup>15</sup> Plik nr 18 - <http://uke.gov.pl/dokumentacja-projektowa-rozbudowy-systemu-pli-cbd-15352#>

ma istotne znaczenie dla sposobu realizacji procesu NP przez OPL. Ww. okoliczności składają się bowiem na określone warunki rynkowe, w jakich OPL ma obowiązek realizować proces NP. Uwzględniając powyższe okoliczności oraz zebrany w sprawie materiał dowodowy, w tym w szczególności stanowiska uczestników postępowania, tj. Novum, OPL, KIGEiT oraz PIIT, należy w pierwszej kolejności ponownie wyjaśnić, że proces NP obejmuje dwa przypadki: proces NP bez powiązania z zamówieniem na Usługą Regulowaną (tzw. czyste NP) i proces NP powiązany z zamówieniem na Usługą Regulowaną.

W przypadku tzw. czystego NP, proces ten, zgodnie z obowiązującym na dzień wydania Decyzji stanem faktycznym i prawnym, jest w głównej mierze obsługiwany przez system PLI CBD. Każdy PT (w tym OPL), z dniem 2 października 2015 r. ma obowiązek realizacji procesu NP z wykorzystaniem komunikacji z PLI CBD według tych samych zasad. Koszty związane z podłączeniem do systemu PLI CBD, jak słusznie wskazał Novum we Wniosku i Stanowisku Novum oraz KIGEiT (por. Stanowisko KIGEiT pkt 20), dotyczą wszystkich PT. Fakt ten został zupełnie pominięty przez OPL we Wniosku OPL. Również, każdy PT musiał przemodelować swoje wewnętrzne procedury realizacji procesów w sposób uwzględniający podłączenie do systemu PLI CBD. Wszystkie ww. działania wskazują na istotną zmianę warunków rynkowych, związanych z realizacją uprawnień abonenckich w zakresie przeniesienia numerów.

W przypadku realizacji procesu NP powiązanego z zamówieniem na Usługą Regulowaną (w tym m.in. Usługą WLR), OPL jako administrator ISI jest zobligowana na mocy postanowień Decyzji PLI CBD I i utrzymującej ją w mocy Decyzji PLI CBD II do podjęcia komunikacji z PLI CBD. Komunikaty wymieniane pomiędzy PLI a ISI mają kluczowe znaczenie dla realizacji zamówienia danego PT na Usługą Regulowaną (w tym migracji takiej usługi) wraz z NP. W tym miejscu, podkreślenia jednak wymaga fakt, że komunikaty przekazane do ISI przez system PLI CBD mają decydujące znaczenie dla możliwości przeprowadzenia procesu zamówienia PT na Usługą Regulowaną. Dla przykładu można wskazać na postanowienie Części I, Rozdział 5, pkt 5.2.2. ust. 2, ppkt 15d) Oferty SOR, zgodnie z którym w przypadku zamówienia na Usługą Regulowaną wraz z NP dla OPL podstawą realizacji zlecenia jest elektroniczne zamówienie i komunikat E08 z PLI CBD (komunikat stanowiący odpowiedź na zapytanie o status procesu NP). Zatem, w przypadku procesu NP to PLI CBD jest podstawowym systemem realizującym ten proces. Z powyższego jednoznacznie wynika, że w zakresie procesu NP w ramach realizacji zamówienia na Usługą Regulowaną, nastąpiła znaczna zmiana warunków rynkowych związana ze świadczeniem tej usługi (tj. usługi NP) przez OPL, polegająca na konieczności wymiany komunikatów z PLI CBD. Tym samym, uwzględniając fakt wystąpienia przesłanki polegającej na zmianie warunków rynkowych, w jakich następuje realizacja zleceń na przeniesienia numeru, Prezes UKE uwzględnił Wniosek i postanowił jak w sentencji Zaskarżonej Decyzji utrzymanej w mocy Decyzją.

Mając na uwadze, fakt, że ponowna analiza zasadności Wniosku wykazała wystąpienie w niniejszej sprawie przesłanek, o których mowa w art. 43 ust. 2 zd. 1 Pt co do zmiany zapotrzebowania na usługi i zmiany warunków rynkowych, Prezes UKE, stwierdził co następuje.

Opłata z tytułu przeniesienia numeru jest opłatą należną Dawcy za przeniesienie numeru do sieci Biorcy. W przypadku tzw. czystego NP, Dawcą w rozumieniu Oferty SOR będzie OPL, a Biorcą PT. Analizując zasadność pobierania tej opłaty przez OPL, Prezes UKE uznaje, że w związku z obowiązkiem realizacji procesu NP przez system PLI CBD (por. Rozporządzenie), OPL nie dokonuje w tym procesie czynności, które uzasadniałyby

pobieranie przez OPL tej opłaty. Wbrew twierdzeniom OPL zawartym w Stanowisku OPL I, Stanowisku OPL II oraz Stanowisku OPL III, jak również we Wniosku OPL, co do ilości czynności wykonywanych w ramach realizacji procesu NP, czynności te ograniczają się do zadań dotyczących porównania posiadanych przez Dawcę danych na temat danego abonenta objętego procesem NP, weryfikacji daty przeniesienia numeru i dezaktywacji numeru w swoich zasobach wraz z potwierdzeniem dokonania dezaktywacji. Całość komunikacji pomiędzy Dawcą a Biorcą oraz Przedsiębiorcą Macierzystym, jak również innymi PT leży w gestii PLI CBD. Mając powyższe na uwadze, Prezes UKE uznał za niewłaściwe wskazywanie przez OPL, że opłata za NP jest uzasadniona w związku z dokonywaniem przez OPL w ramach procesu NP m.in. takich czynności jak techniczna realizacja zlecenia (platforma IN, system centralowy) czy zamknięcie zlecenia przez OPL. Czynności te nie powinny bowiem występować w chwili prawidłowego wdrożenia do systemów OPL Decyzji PLI CBD I i Decyzji PLI CBD II. Ponadto, Prezes UKE wskazuje, że analiza treści Stanowiska OPL II, w którym OPL opisała w sposób szczegółowy zakres czynności, jakie są podejmowane przez OPL w ramach procesu NP wskazuje, że szereg tych czynności jest podejmowanych w sposób powodujący duplikowanie zadań, wykonywanych już przez system PLI CBD (por. Opis procesów przenoszenia numerów PLI CBD<sup>16</sup>). Na powyższą okoliczność wskazuje też KIGEiT w pkt 16 Stanowiska KIGEiT. Prezes UKE wskazuje, że takie czynności jak:

- weryfikacja czy nie wpłynęły inne dyspozycje abonenta uniemożliwiające proces NP,
- komunikacja z OA (Biorcą) dotycząca potwierdzenia możliwości realizacji NP,
- komunikacja z OA o zakończeniu procesu (w ramach zamknięcia zlecenia),

są czynnościami realizowanymi również przez PLI CBD. Tym samym nie można uznać, by ww. czynności uzasadniały istnienie opłaty należnej OPL, skoro te same czynności realizowane są w ramach obsługi procesu NP przez system PLI CBD. Za nieuzasadnione należy uznać twierdzenia OPL zawarte we Wniosku OPL kwestionujące słuszność powyższych ustaleń Prezesa UKE, skoro OPL nie wdrożyła Decyzji PLI CBD I i Decyzji PLI CBD. OPL, utrzymuje w ten sposób *status quo* w procesie przeniesienia numeru niezgodne z aktualnym na dzień wydawania Zaskarżonej Decyzji stanem faktycznym i prawnym.

Ponowna analiza sprawy nie wykluczyła wątpliwości Prezesa UKE w zakresie uwzględnienia w opłacie za NP kwestii związanej z odpowiednim „przekierowaniem” pozwalającym na realizację ruchu do przenoszonego numeru. Powyższe wątpliwości są związane z faktem istnienia odrębnej pozycji w Cenniku (Część I Rozdział 9 Oferty SOR) stanowiącej opłatę za kierowanie ruchu metodą OR. Z treści zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności Wniosku OPL i Stanowiska OPL II, wynika, że OPL nie dokonała przemodelowania procesów obsługi OA w swoich systemach, poprzez dokonywanie czynności niejako dublujących te czynności, które realizowane są również przez PLI CBD. Z kolei nieuzasadnione, zdaniem Prezesa UKE, byłoby nakładanie na PT-Biorców opłaty wynikającej z błędów wdrożeniowych po stronie OPL lub wynikającej ze specyfiki wprowadzania zmian organizacyjnych w systemach OPL nieuzasadnionych żadnymi wymogami prawnymi lub technicznymi w związku z uruchomieniem PLI CBD. Analogiczną opinię przedstawiła KIGEiT w Stanowisku KIGEiT (pkt 21) wskazując, że wewnętrzne procesy OPL nie powinny mieć wpływu na koszty funkcjonowania OA. Podobną argumentację przedstawiła również Novum w Stanowisku Novum uznając, że sposób obsługi PLI CBD jest indywidualną decyzją biznesową każdego PT (w tym OPL) i brak jest uzasadnienia do tego,

---

<sup>16</sup> <http://www.uke.gov.pl/dokumentacja-projektowa-systemu-pli-cbd-2-aktualizacja-19311>



by OA płacili za wymagane prawem czynności wynikające z obsługi PLI CBD przez OPL, skoro sami także ponoszą koszty takich czynności.

Dokonując ponownej analizy zasadności istnienia opłaty z tytułu NP w przypadku procesu NP powiązanego z zamówieniem na Usługę Regulowaną należy wskazać, że zamówienie to jest procedowane zgodnie z opisem procesów omówionych w Części I Rozdział 5 Oferty SOR. Jednak w związku z tym, że zamówienie to jest powiązane z zamówieniem na NP, pomiędzy ISI a PLI CBD powinna nastąpić wymiana pięciu komunikatów (tj. E07, E08, E09, E10, E13) związanych z potwierdzaniem statusów realizacji usługi NP i danej regulowanej usługi hurtowej, w sposób umożliwiający spójne przeprowadzenie obu procesów w tym samym terminie. Z powyższego jednoznacznie wynika, że dodatkowe czynności wykonywane przez OPL w ramach realizacji zamówienia na Usługę Regulowaną powiązaną z NP związane są z koniecznością przesłania komunikatów elektronicznych do PLI CBD i powinny być realizowane w sposób zautomatyzowany. Nadal bowiem, niezależnie od twierdzeń OPL przedstawianych w toku niniejszego postępowania, to PLI CBD jest systemem, który realizuje proces przeniesienia numeru. Za słuszne należy uznać twierdzenia OPL, zawarte w Stanowisku OPL III, wskazujące na odrębność i samodzielność obu usług (tj. usługi NP i Usługi Regulowanej, a tym bardziej usługi hurtowej). W tym miejscu należy ponownie zwrócić uwagę na błędne uznanie przez OPL, że Novum w treści Wniosku w sposób niewłaściwy i rozszerzający posłużył się terminem „usługa hurtowa”. Należy bowiem wskazać, że zgodnie z Częścią I, Rozdział 1, pkt 1.1. Oferty SOR usługa hurtowa to usługa telekomunikacyjna, świadczona przez Część hurtową OPL na podstawie Umowy o Dostępie na rzecz PT lub Części detalicznej OPL lub spółek z Grupy OPL, w celu ich dalszego świadczenia użytkownikom przez PT, część detaliczną OPL lub spółki z Grupy OPL. Tym samym, należy uznać, że w kontekście postępowania o zmianę Oferty SOR pojęcie „usługi hurtowej” zostało przez Novum użyte w sposób prawidłowy. Skoro bowiem Wniosek dotyczył zmiany Oferty SOR to nie może być mowy o żadnych innych usługach hurtowych jak Usługi Regulowane. Usługa hurtowa w powszechnym rozumieniu jest pojęciem szerokim, w ramach którego mieszczą się również usługi nie podlegające regulacji, czy też usługi świadczone na rynku hurtowym przez innych niż OPL PT. Niemniej jednak, w niniejszym postępowaniu, Prezes UKE odniósł się jedynie do kwestii usługi NP w powiązaniu (lub nie) z zamówieniem na usługę hurtową – tj. Usługę Regulowaną.

Niezależnie od powyższego, Prezes UKE wyjaśnia, że przychyłając się do stanowiska OPL wskazującego na odrębność usługi NP i Usługi Regulowanej, również w procesie realizacji zamówienia na usługę NP w powiązaniu z zamówieniem na Usługę Regulowaną brak jest uzasadnienia do pobierania przez Dawcę (tu: OPL) opłaty, o której mowa w Tabeli nr 29 Oferty SOR. Usługa NP jako usługa „samodzielna”, w opinii OPL, jest procedowana z wykorzystaniem systemu PLI CBD, który jedynie komunikuje się z ISI, w przypadku, gdy usługa NP powiązana jest z zamówieniem na Usługę Regulowaną. Jak słusznie zauważyła KIGEiT w Stanowisku KIGEiT (pkt 26) potwierdzenie ww. twierdzeń znajduje się również w dokumencie MWD Procesy, zarówno w wersji opisanej przez KIGEiT (tj. wersja 5.2 z dnia 12 stycznia 2016 r.) jak i w planowanej wersji 6.0 (zgodnie z dokumentem zamieszczonym stronie <http://www.hurt-orange.pl/operatorzy-krajowi/otoczenie-regulacyjne/isi/>): „Zgodnie z art. 71 ust. 2a ustawy Prawo telekomunikacyjne w zw. z art. 14 ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 16 listopada 2012 r. o zmianie ustawy - Prawo Telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2012, poz.1445), wymiana informacji pomiędzy dostawcami usług w zakresie obsługi wniosków o przeniesienie numeru odbywa się drogą elektroniczną za pośrednictwem Systemu PLI CBD. Oznacza to, że każdy przedsiębiorca telekomunikacyjny

*świadczący usługi głosowe w sieciach ruchomych i stacjonarnych, również w przypadku usług, które są oparte pośrednio i bezpośrednio o hurtowe usługi regulowane, zobowiązany jest do wdrożenia i realizowania komunikacji z Systemem PLI CBD. Realizacja zamówień hurtowej Usługi Regulowanej przez Biorcę związana z koniecznością Przeniesienia Numeru pomiędzy Dawcą i Biorcą (w tym migracja z usługi VOIP na WLR), odbywa się poprzez System PLI CBD na zasadach zawartych w Opisie Procesów PLI CBD w zakresie realizacji wniosku o Przeniesienie Numeru oraz zgodnie z niniejszym modelem SOR, poprzez ISI w zakresie usługi regulowanej. Biorca i Dawca jest odpowiedzialny za zgodność danych wprowadzanych do Systemu PLI CBD oraz w modelu SOR składanych poprzez ISI. Realizacja uprawnienia Przeniesienia Numeru z Usługi Regulowanej WLR (migracja z WLR na NP) realizowana jest wyłącznie poprzez System PLI CBD (poza ISI). Dezaktywacja WLR przy jednoczesnym Przeniesieniu Numeru do Biorcy jest realizowana przez OPL jako Operatora Infrastrukturalnego wyłącznie na podstawie otrzymanego komunikatu E13 z Systemu PLI CBD, a komunikacja z Dawcą i Operatorem Macierzystym odbywać się będzie poprzez System PLI CBD.”*

Ponowna analiza sprawy wykazała, że konieczność wymiany pięciu komunikatów z PLI CBD w żaden sposób nie uzasadnia pobierania przez OPL opłaty za przeniesienie numeru w ramach Usługi Regulowanej. Tym bardziej, że konieczność wymiany tych komunikatów wynika z przepisów prawa (tj. art. 71 ust. 2a Pt). Dlatego też, za słuszną należy uznać argumentację KIGEiT, przedstawioną w Stanowisku KIGEiT (pkt 15), że koszty za wszelkie inne czynności (tj. nie związane stricte z usługą NP) powinny być odzyskiwane przez OPL w ramach opłat za Usługi Regulowane, gdyż komunikacja na potrzeby realizacji Usług Regulowanych to zupełnie inny wątek kosztowy od kwestii usługi NP (por. Stanowisko KIGEiT pkt 20). Należy wskazać, że na podstawie Części I Rozdział 9 Oferty SOR, OPL ma prawo pobierania opłat za realizację zamówienia na poszczególne Usługi Regulowane. Tym samym nie można się zgodzić z argumentacją wskazaną w Stanowisku PIIT o pozbawianiu operatora środków na pokrycie kosztów realizowanych usług co prowadzi (w ocenie PIIT) do zaniżenia jego przychodów oraz obniża wartość rynku telekomunikacyjnego.

Brak zasadności pobierania przez OPL opłaty za NP występuje również, w przypadku usługi migracji z NP.

Niezależnie bowiem od tego, w jakiej sytuacji i konfiguracji zamówień jest procedowane zamówienie abonenta na usługę przeniesienia numeru, jest to zamówienie realizowane przez system PLI CBD zgodnie z obowiązującym prawem, tj. art. 78 ust. 4 Pt i Rozporządzeniem. Fakt istnienia obu wyżej wskazanych regulacji prawnych OPL pominęła powołując się na przepisy prawa powszechnie obowiązującego w treści Wniosku OPL.

Rozpatrując ponownie Wnioski w związku z Wnioskiem OPL w zakresie usunięcia opłaty za NP w przypadku Usługi WLR, Prezes UKE odniósł się do twierdzeń Novum i OPL w zakresie samej usługi przeniesienia numeru realizowanego w związku z Usługą WLR. Prezes UKE wyjaśnia, że kwestia uznania migracji Usługi WLR za usługę NP została rozstrzygnięta w treści Decyzji PLI CBD I: „[...]Należy zatem podkreślić, że w aktualnym stanie prawnym każdy przypadek zmiany przez Abonenta Dostawcy usług z jednoczesnym skorzystaniem przez Abonenta z prawa do zachowania numeru telefonicznego (nawet przy braku zmiany sieci czy infrastruktury) jest, zgodnie z przepisami Pt, traktowany jako NP przy zmianie Dostawcy usług. Ponadto ww. przepis prawa nie wskazuje, że NP musi być dokonane do sieci „innego operatora”, co dodatkowo przemawia za faktem, iż z procesem NP mamy do czynienia także w przypadku NP dokonywanego pomiędzy Dostawcami usług w sieci tego samego operatora.

*Dodatkowo, okoliczność, że proces NP zachodzi w przypadku zmiany Dostawcy usług i do jego zaistnienia nie jest konieczna zmiana sieci potwierdza brzmienie Rozporządzenia RMI. Zgodnie z § 1 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia RMI: <<Rozporządzenie określa warunki korzystania przez abonenta będącego stroną umowy z dostawcą usług zapewniającym przyłączenie do publicznej sieci telefonicznej operatora z uprawnienia do przeniesienia przydzielonego numeru: a) w ramach istniejącej sieci tego samego operatora , b) do istniejącej sieci innego operatora>>.” Tym samym, każde zamówienie na NP realizowane w powiązaniu z zamówieniem na aktywację lub dezaktywację Usługi WLR, czy też zamówienie NP realizowane pomiędzy dostawcami usług świadczącymi usługi abonenckie w oparciu o Usługę WLR, nie różni się co do zasad realizacji samego procesu NP od zasad opisanych powyżej w kontekście tzw. „czystego NP” i NP powiązane z zamówieniem na Usługę Regulowaną. Dlatego też, za uzasadnione należy uznać zobowiązanie OPL do wykreślenia z Oferty SOR opłaty za NP wskazanej w Części I Rozdział 9 pkt 9.6 Tabela 39 poz. J i Tabela 40 poz. L. Opłaty w wysokości 25,39 zł, wskazane w ww. tabelach dotyczą przeniesienia numeru w obrębie jednej strefy numeracyjnej bez zmiany PT, realizowanego w ramach świadczenia Usługi WLR.*

Dokonując analizy zarzutów OPL wskazanych we Wniosku OPL w zakresie braku występowania dyskryminacji OA w związku z pobieraniem opłaty za NP, Prezes UKE wskazuje, że treść uzasadnienia Zaskarżonej Decyzji słusznie odnosiła się do kwestii dyskryminacji, na której występowanie od chwili kompleksowego uregulowania korzystania z systemu PLI CBD Prezes UKE zwrócił uwagę również w toku analizy Wniosku. Prezes UKE zauważył możliwość występowania zjawiska dyskryminacji w obszarze ponoszenia opłaty za usługę NP przez OA korzystających z obsługi OPL względem OA wykorzystujących do realizacji usługi NP jedynie system PLI CBD. Opłata ta pobierana jest bowiem przez OPL jedynie od tych OA, którzy mają zawartą z OPL Umowę o Dostępie lub porozumienia międzyoperatorskie uwzględniające tę opłatę. Należy jednak zaznaczyć, że potencjalnych OA – Biorców, jest około 6000 (dane na podstawie <http://www.uke.gov.pl/crip-rejestr-przedsiębiorców-telekomunikacyjnych-13762#> stan na 31 października 2017 r.), a nie ze wszystkimi z nich OPL ma uregulowane relacje umowne w zakresie pobierania takiej opłaty. Tym samym, w aktualnych warunkach rynkowych, tj. gdy proces NP, od momentu kompleksowego uregulowania kwestii funkcjonowania na polskim rynku telekomunikacyjnym systemu PLI CBD, realizowany jest w ramach PLI CBD dla wszystkich PT, OA posiadający umowy/porozumienia międzyoperatorskie z OPL w zakresie realizacji usługi NP są traktowani gorzej od tych OA, którzy takich relacji umownych nie posiadają i nie ponoszą żadnych opłat za dokonanie przeniesienia numeru. W związku z tym, że obecnie proces NP przebiega w ramach PLI CBD i w oparciu o aktualną wersję Dokumentacji projektowej dla wszystkich PT, nie ma podstaw do różnicowania sytuacji PT w zależności od tego czy posiadają czy nie zobowiązanie cywilno-prawne względem OPL, co do ponoszenia opłaty za NP. Powyższą kwestię, Prezes UKE dostrzegł również w toku analizy części danych<sup>17</sup> przekazanych przez OPL w treści Stanowiska OPL V. Analogiczną argumentację przytoczył KIGEiT w Stanowisku KIGEiT (pkt 23 i pkt 24). Jak słusznie zauważono w Stanowisku Novum, zasadnym jest wyrównanie warunków świadczenia usług telekomunikacyjnych w zakresie pobierania opłaty za NP. Mając powyższe na uwadze, Prezes UKE postanowił w omawianej kwestii uwzględnić również cele polityki regulacyjnej polegające m.in. na konieczności zapewnienia równego traktowania przedsiębiorców

---

<sup>17</sup> Treść załącznika nr 2 do Stanowiska OPL V nie stanowiła wyczerpującej odpowiedzi na Wezwanie III, dlatego pozostała bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

telekomunikacyjnych (por. art. 189 ust. 2 pkt 2 lit. c Pt) i zobowiązał OPL do zmiany Oferty SOR, jak wskazano w sentencji Zaskarżonej Decyzji utrzymanej w mocy Decyzją. Odnosząc się w tym miejscu do argumentacji OPL zawartej we Wniosku OPL dotyczącej wydawania przez Prezesa UKE decyzji rozstrzygających spory międzyoperatorskie uwzględniających opłatę za NP, Prezes UKE wskazuje co następuje. W swojej argumentacji OPL zupełnie pomija fakt, że Prezes UKE wydając decyzje administracyjne ma obowiązek uwzględniać aktualny stan prawny na dzień wydawania decyzji. W związku z tym, że decyzje wydawane na podstawie art. 28 Pt dotyczące dostosowania postanowień umów międzyoperatorskich do treści aktualnie obowiązującej OPL oferty ramowej – Oferty SOR są wydawane w oparciu o aktualne brzmienie Oferty SOR, Prezes UKE nie miał i do czasu zmiany Oferty SOR w omawianym zakresie nie będzie miał podstaw do nieuwzględnienia opłaty za NP w treści takich decyzji administracyjnych. W konsekwencji, Prezes UKE uznał, że omawiane twierdzenia OPL są nieuzasadnione w świetle aktualnego stanu prawnego i faktycznego w zakresie brzmienia Oferty SOR.

Dodatkowo Prezes UKE wskazuje, że przepis art. 43 ust. 2 Pt wprost uprawnia Prezesa UKE do zobowiązania operatora do przygotowania zmiany oferty ramowej w całości lub w części. Jak wskazuje się w doktrynie, *„decyzja nakładająca obowiązek zmiany oferty powinna określać zakres zmian i termin przedstawienia projektu zmiany.”* (tak: S. Piątek, Prawo telekomunikacyjne, Komentarz, Wydawnictwo C. H. Beck, Warszawa 2005 r., str. 356). Wobec takiego poglądu nauki przedmiotu, Decyzją Prezes UKE zobowiązał OPL do zmiany Oferty SOR w części, określając jednocześnie 30 – dniowy termin, liczony od dnia otrzymania decyzji przez OPL, w jakim zmiana Oferty SOR powinna zostać przedstawiona do zatwierdzenia.

**Odnosząc się ponownie do pozostałych kwestii podniesionych przez uczestników postępowania, Prezes UKE wskazuje co następuje.**

W opinii OPL system PLI CBD nie powoduje automatycznych zmian w funkcjonalnościach central oraz platform informatycznych operatorów będących stronami w realizacji hurtowej usługi NP wynikającej z uprawnień abonenta. Aktualne zatem pozostaje stanowisko OPL prezentowane w piśmie z dnia 4 sierpnia 2015 r. wskazujące na szereg czynności podejmowanych przez OPL, aby doszło do fizycznej realizacji przeniesienia numeru – podobnie w Stanowisku OPL II i Stanowisku OPL III oraz we Wniosku OPL.

Prezes UKE analizując treść uzasadnienia Zaskarżonej Decyzji uznał ponownie, że oczywistym jest fakt konieczności dokonania przez OPL odpowiednich zmian w swoich systemach informatycznych, by proces realizacji NP był zgodny z obowiązującymi przepisami prawa. Zakres zmian, jakie powinny zostać dokonane przez OPL wynikał z Dokumentacji projektowej i treści Decyzji PLI CBD I i Decyzji PLI CBD II. Jednak fakt, braku automatyzmu wymaganych zmian w systemach informatycznych OPL wynikających z wdrożenia obsługi procesu NP przez PLI CBD, w żadnej mierze nie uzasadnia twierdzeń OPL o konieczności i prawidłowości dokonywania czynności opisanych pismem z dnia 4 sierpnia 2015 r. Jak wskazano we wcześniejszej części uzasadnienia Decyzji jak również w treści Zaskarżonej Decyzji, OPL w sposób nadmiarowy dubluje określone czynności w ramach procesu NP, które dokonywane są przez PLI CBD. Tym samym, omawiane stanowisko OPL należy uznać za nieuzasadnione.

Zdaniem OPL usługa NP jest realizowana i stanowi odrębną usługę od usługi hurtowej, a zatem należy się za nią opłata – Stanowisko OPL III oraz Wniosek OPL.

Odnosząc się ponownie do ww. argumentacji OPL, Prezes UKE wskazuje, że usługa NP, jak słusznie zauważyła OPL, jest usługą odrębną od usługi hurtowej. Jako usługa „odrębna”, usługa NP jest realizowana poprzez odrębny, przewidziany prawem system informatyczny – PLI CBD. Dlatego też, zakres czynności jakie OPL wykonuje w ramach usługi NP po uruchomieniu w ramach realizacji tego procesu PLI CBD uległ zmianom i nie wynika już bezpośrednio z zakresu czynności, jakie OPL powinna wykonać, aby usługa NP została zrealizowana, gdyż realizacja tej usługi należy do systemu PLI CBD. Tym samym, nie można uznać za uzasadnione pobieranie przez OPL opłaty za NP. Ponadto należy zwrócić uwagę, że pełna analiza realizacji procesu NP po stronie OPL w kształcie wdrożonym w systemach OPL, mogła zostać dokonana dopiero po opublikowaniu przez OPL MWD Procesy, tj. po dniu 23 kwietnia 2016 r. Tym samym Prezes UKE uznał, że na dzień wydania Decyzji OPL de facto nie realizuje usługi NP, za którą pobiera opłatę. Usługa ta bowiem, od dnia pełnej migracji procesu realizacji usługi NP w sieciach stacjonarnych do PLI CBD jest realizowana poprzez zewnętrzny i niezależny od OPL system. Prezes UKE ponownie podkreśla, że wszystkie argumenty OPL uzasadniające istnienie opłaty za NP, zawarte w treści stanowisk OPL przedstawianych w toku postępowania zakończonego wydaniem Zaskarżonej Decyzji oraz we Wniosku OPL wynikają z braku wdrożenia przez OPL postanowień Decyzji PLI CBD I i Decyzji PLI CBD II do swoich systemów informatycznych obsługujących OA.

W opinii OPL wielość sytuacji, w jakich może nastąpić realizacja usługi NP nie pozwala na przyjęcie uproszczonej i nieprawidłowej, zdaniem OPL, tezy o rzekomym dublowaniu się czynności i opłat dla dwóch wyodrębnionych usług – Stanowisko OPL III oraz Wnioski OPL.

W odpowiedzi na powyższe twierdzenia OPL, Prezes UKE ponownie wskazuje, że we wcześniejszym fragmencie uzasadnienia Decyzji (jak również w treści Zaskarżonej Decyzji) wymienione zostały czynności wykonywane przez system PLI CBD, których powielenie znajdowało się w wykazach czynności podejmowanych przez OPL w związku z realizacją NP. Powyższe działania OPL należy uznać za nieprawidłowe. Dlatego też, Prezes UKE nie znajduje uzasadnienia dla pobierania opłaty za NP. W przypadku realizacji usługi NP powiązanej z zamówieniem na Usługę Regulowaną, nadal kwestie związane z faktyczną realizacją przeniesienia numeru pozostają w gestii PLI CBD. Zatem, OPL jest uprawniona w takiej sytuacji, do pobrania jedynie opłaty za realizację zamówienia na Usługę Regulowaną. Jak wskazano we wcześniejszej części uzasadnienia Decyzji, zmiana stanu faktycznego, jaka nastąpiła w związku z realizacją dyspozycji zawartej w treści art. 71 ust. 2a Pt, spowodowała zmianę zapotrzebowania na usługę NP oraz zmianę warunków rynkowych świadczenia tej usługi przez OPL, co stanowi podstawę do nie uwzględnienia Wniosku OPL przez Prezesa UKE.

Nawiązując do wskazywanej przez OPL w Stanowisku OPL III oraz Wniosku OPL sytuacji, w której Novum migruje abonentów Usługi WLR do rozwiązań opartych na sieciach mobilnych, Prezes UKE wskazuje, że nie mają one znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie. Analogicznie, należy podejść do kwestii argumentacji Novum odnoszącej się do popytu na Usługę WLR, poziomu bazy abonenckiej Novum oraz poziomu wypełnienia rynku Usługi WLR. Prezes UKE dokonał ponownej analizy Wniosku oraz analizy Wniosku OPL wyłącznie z uwzględnieniem przesłanek opisanych w art. 43 ust. 2 Pt, nie badając struktury bazy klienckiej Novum i OPL. Po wszechstronnej analizie zebranego w sprawie materiału dowodowego, Prezes UKE uznał za uzasadnione nie uwzględnienie Wniosku OPL i utrzymanie w mocy rozstrzygnięcia zawartego w Zaskarżonej Decyzji.

Prezes UKE uznał również za stosowne ponownie odnieść się do opinii KIGEiT, zgodnie z którą współpraca PT z systemem PLI CBD – w tym obsługa procesu przeniesienia numeru – doprowadziła do zmiany struktury kosztów rozliczeń pomiędzy PT. Obecne warunki współpracy pomiędzy OPL a OA nie uwzględniają zdaniem KIGEiT tych zmienionych warunków - Stanowisko KIGEiT (pkt 3).

Odnosząc się do powyższych twierdzeń KIGEiT, Prezes UKE wskazuje, że twierdzenia te nie mają znaczenia dla sprawy. Należy podkreślić, że przedmiotem postępowania jest kwestia zasadności pobierania przez OPL opłaty za NP. Poza zakresem sprawy z Wniosku jest kwestia wysokości opłaty za usługę NP i prawidłowości jej ustalenia. Zagadnienie prawidłowości ustalenia wysokości opłaty za usługę NP na poziomie 25,39 zł było przedmiotem postępowania zakończonego wydaniem Decyzji PLI CBD I i Decyzji PLI CBD II.

Dokonując ponownie analizy twierdzeń KIGEiT wskazujących, iż dla celów ustalenia zasadności pobierania przez OPL opłaty za przeniesienie numeru, w szczególności regulowanej w ofercie ramowej, należy ustalić czy komunikacja OPL z PLI CBD w związku z przeniesieniem numeru powinna być ustalona w ofercie ramowej – Stanowisko KIGEiT (pkt 19), Prezes UKE uznał ww. argumentację za nieuzasadnioną. Jak słusznie wskazano w treści uzasadnienia Zaskarżonej Decyzji usługa przeniesienia numeru jest ustawowym uprawnieniem abonenta i powinna być realizowana przez wszystkich PT. W ramach realizacji procesu NP dokonywane są czynności nie tylko w relacji abonent – PT, ale również na poziomie hurtowym pomiędzy PT, w relacji Dawca-Biorca. Z uwagi na fakt, że OPL jest tym PT, który posiada pozycję dominującą na Rynku 8, kwestie związane ze świadczeniem przez OPL usług na ww. rynku właściwym, regulowane są w decyzji Prezesa UKE zatwierdzającej ofertę ramową (tu: Oferta SOR), zgodnie z nałożonym na OPL Decyzją SMP 8 obowiązkiem regulacyjnym opisanym w art. 42 Pt. W związku z tym, że usługa NP jest realizowana również na poziomie hurtowym, w powiązaniu z Usługą Regulowaną, dla prawidłowej realizacji usługi NP niezbędnym jest, by systemy informatyczne OPL komunikowały się z PLI CBD. Powyższe twierdzenia znajdują swoje uzasadnienie również w opisie procedur dla PLI CBD – tj. Dokumentacji projektowej. Dlatego też, omawiana argumentacja KIGEiT nie zasługuje na uwzględnienie.

Analizując ponownie treść Stanowiska OPL V oraz Stanowiska PIIT, Prezes UKE wskazuje co następuje. Wyrok WSA, na uzasadnienie którego powołuje się OPL oraz PIIT dotyczył innej sytuacji rynkowej w stosunku do tej, która kreuje aktualny stan faktyczny sprawy. Wyrok WSA dotyczył stanu faktycznego przed wdrożeniem PLI CBD w kształcie ustalonym Decyzją PLI CBD I i utrzymanym Decyzją PLI CBD II. Z uwagi na fakt, że (jak to zostało wykazane we wcześniejszym fragmencie uzasadnienia Decyzji) nastąpiła zmiana warunków rynkowych i zapotrzebowania na usługę NP realizowaną przez OPL, Prezes UKE postanowił jak w sentencji Zaskarżonej Decyzji. OPL oraz PIIT zdają się pomijać fakt, że system PLI CBD to nie jedynie platforma komunikacyjna, a rolą nadrzędną PLI CBD w procesie NP jest pośrednictwo w komunikacji pomiędzy wszystkimi PT oraz zarządzanie tym procesem. Podkreślenia wymaga fakt, że dodatkowo każdy Biorca, który zamierza skorzystać przynajmniej z jednej z Usług Regulowanych, w związku z zawarciem umowy związanej z NP, ma obowiązek realizować proces przeniesienia numeru za pośrednictwem systemu PLI CBD.

W konsekwencji, zdaniem Prezesa UKE, nieuzasadnione jest pobieranie przez OPL opłaty za usługę, której realizacja w znacznej mierze zależy od innego niż ISI systemu. Wszystkie powyżej wymienione w uzasadnieniu Zaskarżonej Decyzji okoliczności, mogły wystąpić dopiero po ustaleniu ostatecznego kształtu PLI CBD, tj. od momentu wydania Decyzji PLI CBD II, po uruchomieniu systemu PLI CBD i rozpoczęciu realizacji procesu NP z wykorzystaniem

systemu PLI CBD przez operatorów telekomunikacyjnych, w tym przez OPL. Wyrok WSA, nie odnosi się zatem do nowych okoliczności faktycznych sprawy, a działanie Prezesa UKE nie uwzględniające Wniosku OPL jest w pełni uzasadnione.

Odnosząc się do argumentacji OPL przedstawionej w treści Wniosku OPL dotyczącej braku rozpatrzenia wniosku FPIG o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej wydaniem Postanowienia FPIG I Prezes UKE stwierdza co następuje. Zgodnie z przepisem art. 123 § 1 kpa, w toku postępowania administracyjnego organ administracji publicznej wydaje postanowienia. Zgodnie z kolei z przepisem art. 123 § 2 kpa, postanowienia dotyczą poszczególnych kwestii wynikających w toku postępowania, lecz nie rozstrzygają o istocie spraw, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej. Kwestia dopuszczenia FPIG do postępowania z Wniosku była kwestią incydentalną (wpadkową) i zawierała rozstrzygnięcie o charakterze procesowym, bez rozstrzygania merytorycznego danej indywidualnej sprawy administracyjnej, tj. bez określenia sytuacji prawnej adresata decyzji administracyjnej – Zaskarżonej Decyzji. Tym samym, kwestia ponownego rozstrzygnięcia sprawy zakończonej wydaniem Postanowienia FPIG I nie miała znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy z Wniosku. Mając powyższe na uwadze, Prezes UKE uznał argumentację zawartą we Wniosku OPL za nieuzasadnioną i postanowił jak w sentencji Decyzji.

Za nieuzasadnione należy również uznać twierdzenia OPL zawarte we Wniosku OPL wskazujące, że usunięcie opłaty za NP może spowodować nasilenie się zjawiska nieuczciwego pozyskiwania abonentów. W ocenie Prezesa UKE celem nadrzędnym Zaskarżonej Decyzji jest zapewnienie konkurencyjności stacjonarnych usług głosowych i dbałość o interes użytkowników końcowych. Akceptacja ww. poglądów OPL nie znajduje uzasadnienia w przedstawionym przez OPL materiale dowodowym w sprawie. OPL nie przedstawiła żadnych dowodów na potwierdzenie swojej opinii. Ponadto, Prezes UKE nie był dotychczas informowany przez OA, świadczących usługę NP bez ponoszenia jakichkolwiek opłat hurtowych, by w związku z tym pojawiał się zwiększony poziom nadużyć w zakresie pozyskiwania abonentów. W konsekwencji przychylenie się do twierdzeń OPL pozostaje w sprzeczności z istotą działalności regulacyjnej Prezesa UKE jako organu stojącego na straży konkurencyjnego rynku telekomunikacyjnego.

Nawiązując do twierdzeń OPL zawartych we Wniosku OPL w kwestii utraty przychodów OPL w związku z rozstrzygnięciem przyjętym w Zaskarżonej Decyzji, Prezes UKE uznaje je za nieuzasadnione. Prezes UKE poddaje w wątpliwość twierdzenia OPL wskazujące na uzależnienie inwestycji OPL w sieci FTTH, migrację do sieci ALL IP oraz zaangażowanie w budowę sieci dostępowych z wykorzystaniem funduszy europejskich od przychodów z usługi NP skoro sama OPL twierdzi, że rynek połączeń głosowych znajduje się w fazie schyłkowej. Jak wynika z twierdzeń OPL przedstawianych w toku postępowania, ww. rodzaje inwestycji są inwestycjami długoterminowymi. Planując przeznaczanie określonych przychodów na te wieloletnie inwestycje, OPL nie powinna uzależniać istnienia środków na te inwestycje wyłącznie od przychodów z usług, które podlegają cyklicznym zmianom i reżimowi regulacyjnemu. Prezes UKE podkreśla, że ceny usług hurtowych podlegających regulacji Prezesa UKE powinny być kształtowane z uwzględnieniem kwestii zapewnienia konkurencyjności oraz niedyskryminacji. Zatem, ceny hurtowe co do zasady mogą nie odzwierciedlać intencji czysto biznesowych i rynkowych, jakie przyświecały operatorowi SMP w momencie uruchamiania danej usługi.

Ponadto, Prezes UKE zwraca uwagę, że OPL nie przedstawiła żadnych dowodów na potwierdzenie ww. twierdzeń. Tym samym, uzależnienie inwestycji w ww.

przedsięwzięcia od przychodów z usługi przeniesienia numeru w sieci stacjonarnej jest, zdaniem Prezesa UKE, nieracjonalne z punktu widzenia skali działalności biznesowej jaką posiada OPL.

Odnosząc się do zawartych we Wniosku OPL twierdzeń w zakresie braku uzasadnienia kosztowego dla uchylecia opłaty za NP oraz konieczności dokonywania określonych czynności przez OPL w związku z generowaniem błędów komunikacyjnych w relacji z PLI CBD, Prezes UKE wskazuje co następuje. Za uzasadnione należy uznać zawarte w treści uzasadnienia Zaskarżonej Decyzji oraz Decyzji ustalenia Prezesa UKE dotyczące kwestii zasadności dokonywania przez OPL określonych czynności w toku procesu przeniesienia numeru generujących zbędne koszty po stronie OPL, których odzyskania na podstawie art. 41 Pt domaga się OPL. Ponadto, w opinii Prezesa UKE, wdrożenie w systemach OPL Decyzji PLI CBD I i Decyzji PLI CBD II mogłoby doprowadzić do minimalizacji ryzyka wystąpienia błędnych komunikatów w toku procesu NP. Niezależnie od powyższego Prezes UKE poddaje w wątpliwość słuszność ww. twierdzeń OPL, skoro w toku postępowania zakończonego wydaniem Zaskarżonej Decyzji OPL wskazywała, że ani OPL ani OA nie zgłaszają żadnych problemów w realizacji procesu NP.

Odnosząc się do podniesionych we Wniosku OPL zarzutów OPL w kwestii braku odniesienia się w treści uzasadnienia Zaskarżonej Decyzji do zagadnienia konieczności przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego oraz konsolidacyjnego Prezes UKE wskazuje co następuje. Prezes UKE zaznacza, że art. 15 Pt i art. 18 Pt wskazują jednoznacznie w jakich przypadkach decyzje powinny być poddane postępowaniu konsultacyjnemu oraz powinny zostać notyfikowane Komisji Europejskiej. Niniejsza sprawa nie mieści się w katalogu przewidzianym w art. 15 Pt oraz w art. 18 Pt. Dodatkowo, Prezes UKE podkreśla, że Zaskarżona Decyzja w żaden sposób nie zmienia, obowiązków regulacyjnych nałożonych na OPL, a odnosi się do kwestii wynikającej z przepisów prawa powszechnie obowiązującego. Nie ulega bowiem wątpliwości, że kwestia zapewnienia prawidłowej realizacji usługi przeniesienia numeru jest nałożona na OPL (oraz na wszystkich przedsiębiorców telekomunikacyjnych) mocą przepisu art. 71 Pt i nie wynika jedynie z nałożonych na OPL obowiązków regulacyjnych.

Zgodnie z treścią pkt II sentencji Zaskarżonej Decyzji, Prezes UKE na podstawie art. 108 § 1 kpa, nadał Zaskarżonej Decyzji rygor natychmiastowej wykonalności. U podstaw nadania Zaskarżonej Decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności leżała dyspozycja art. 108 § 1 kpa, zgodnie z którą decyzji administracyjnej może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności, gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami, bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony. W sprawie, zakończonej wydaniem Zaskarżonej Decyzji interes społeczny wyrażał się w dążeniu do zapewnienia maksymalnych korzyści dla użytkowników końcowych w zakresie ceny stacjonarnych usług głosowych.

Zdaniem Prezesa UKE, zobowiązanie OPL do zmiany Oferty SOR w zakresie określonym w sentencji Zaskarżonej Decyzji przyczyni się do zwiększenia popytu i konkurencyjności Usługi WLR, co niewątpliwie przełoży się na korzyści dla użytkowników końcowych. W ocenie Prezesa UKE, nadanie Zaskarżonej Decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności było niezbędne, aby zmiany Oferty SOR mogły być jak najszybciej wprowadzone do Oferty SOR celem faktycznego wdrożenia tych zmian na rynku telekomunikacyjnym, tj. implementacji do umów międzyoperatorskich. Opóźnienie w zobowiązaniu OPL



do zmiany Oferty SOR w zakresie uchylenia opłaty za NP umożliwiłoby nieuzasadnione utrzymywanie przewagi konkurencyjnej OPL na rynku stacjonarnych usług głosowych. Ponadto, natychmiastowe wdrożenie Zaskarżonej Decyzji po stronie OPL wpłynie pozytywnie na wzrost konkurencyjności rynku telekomunikacyjnego poprzez doprowadzenie do obniżenia obciążeń finansowych po stronie OA.

Jak to zostało wskazane we wcześniejszym fragmencie uzasadnienia Decyzji, stosownie do art. 127 § 3 kpa, od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, do wniosku tego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań od decyzji. Zgodnie z art. 129 § 2 kpa odwołanie wnosi się w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji stronie, a gdy decyzja została ogłoszona ustnie - od dnia jej ogłoszenia stronie. Odnosząc brzmienie przywołanych przepisów do okoliczności sprawy należy uznać, iż OPL zachowała wymagany przez przepisy prawa 14 - dniowy termin na złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Należy zatem stwierdzić, że w przedmiotowej sprawie zrealizowane zostały przesłanki wynikające z art. 127 § 3 oraz 129 § 2 kpa, upoważniające i zobowiązujące Prezesa UKE do ponownego rozpoznania sprawy administracyjnej zakończonej Zaskarżoną Decyzją i wydania nowego rozstrzygnięcia w tym zakresie.

Zgodnie z treścią art. 130 § 2 kpa wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji (bezwzględna suspensywność odwołania). Przepisu tego nie stosuje się jednak w przypadku, gdy decyzji został nadany rygor natychmiastowej wykonalności (art. 108 kpa). W sytuacji, o której mowa w art. 108 § 1 kpa uprawnienie do wstrzymania natychmiastowego wykonania decyzji ustawodawca przyznaje jednak organowi odwoławczemu, który może to uczynić na podstawie art. 135 kpa. W doktrynie przedmiotu przyjmuje się, że wstrzymanie rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji administracyjnej następuje w formie niezaskarżalnego postanowienia, wydanego przez organ odwoławczy z urzędu lub na wniosek strony postępowania (por. red. R. Hauser, M. Wierzbowski, Kodeks postępowania administracyjnego, Komentarz, Wydawnictwo BECK, Warszawa 2014, str. 566). Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy, należy wskazać, że Prezes UKE działając jako organ odwoławczy w sprawie zakończonej wydaniem Zaskarżonej Decyzji, z uwagi na treść Wniosku OPL został zobowiązany do rozpatrzenia kwestii wstrzymania rygoru wykonalności Zaskarżonej Decyzji.

Przepis art. 135 kpa uprawnia organ odwoławczy (tu: Prezesa UKE) do wstrzymania rygoru natychmiastowego wykonania decyzji (tu: Zaskarżonej Decyzji), jeżeli przemawiają za tym „uzasadnione przypadki”, których wystąpienie podlega ocenie organu odwoławczego w ramach uznania administracyjnego. W literaturze do „uzasadnionych przypadków” stanowiących podstawę do wstrzymania rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji na podstawie art. 135 kpa zalicza się:

1. prawdopodobieństwo wadliwości decyzji nieostatecznej;
2. wywołanie przez wykonanie decyzji nieostatecznej nieodwracalnych skutków prawnych;
3. zmianę okoliczności uzasadniających nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności; (por. red. R. Hauser, M. Wierzbowski, Kodeks postępowania administracyjnego, Komentarz, Wydawnictwo BECK, Warszawa 2014, str. 566).

W treści Wniosku OPL wskazano, że Prezes UKE w treści Zaskarżonej Decyzji nie wykazał istnienia przesłanki interesu społecznego. Zdaniem OPL, w odniesieniu do Zaskarżonej

Decyzji wystąpiły przesłanki do uchylenia rygoru natychmiastowej wykonalności nadanego mocą pkt II sentencji Zaskarżonej Decyzji, tj.: wysokie prawdopodobieństwo uchylenia Zaskarżonej Decyzji – w ramach postępowania zakończonego wydaniem Zaskarżonej Decyzji, Prezes UKE dopuścił się szeregu naruszeń przepisów postępowania, z których część nosi znamiona rażącego naruszenia prawa, m.in. beczynność względem wniosku FPIG o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej wydaniem Postanowienia FPIG I.

W ocenie OPL, wymieniona powyżej okoliczność wskazuje, że wystąpił uzasadniony przypadek, o którym mowa w art. 135 kpa uzasadniający wniosek OPL o wstrzymanie rygoru natychmiastowej wykonalności Zaskarżonej Decyzji.

Mając powyższe na uwadze, Prezes UKE analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy, uznał za zasadne odmowę wstrzymania rygoru natychmiastowej wykonalności Zaskarżonej Decyzji z uwagi na brak zmiany okoliczności uzasadniających skorzystanie przez Prezesa UKE z dyspozycji art. 108 § 1 kpa.

Odnosząc się do argumentacji OPL w zakresie konieczności wstrzymania rygoru natychmiastowej wykonalności Zaskarżonej Decyzji, przedstawionej we Wniosku OPL, Prezes UKE wskazuje co następuje.

Prezes UKE uznaje za w pełni uzasadnione twierdzenia o występowaniu przesłanki interesu prawnego do nadania Zaskarżonej Decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, wskazane w uzasadnieniu Zaskarżonej Decyzji. Ponadto, za pozbawione uzasadnienia należy uznać twierdzenia OPL o rażącym naruszeniu prawa przez Prezesa UKE, w konsekwencji wydania Zaskarżonej Decyzji. Jak wskazano, we wcześniejszym fragmencie uzasadnienia Decyzji, Prezes UKE nie miał obowiązku uzależnienia wydania Zaskarżonej Decyzji od rozstrzygnięcia kwestii wпадkowej nie mającej wpływu na uprawnienia adresata decyzji administracyjnej.

Mając powyższe na uwadze, Prezes UKE postanowił nie uwzględniać wniosku OPL o wstrzymanie rygoru natychmiastowej wykonalności Zaskarżonej Decyzji.

Biorąc pod uwagę wszystkie przedstawione powyżej okoliczności, Prezes UKE postanowił jak w sentencji niniejszej decyzji.

### **POUCZENIE**

Od Decyzji Stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia Decyzji za pośrednictwem Prezesa UKE (art. 3 § 2 pkt 1, art. 13 § 1 i § 2, art. 50 § 1, art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, t. j.: Dz. U. z 2017 r., poz. 1369, z późn. zm.)

Prezes

Marcin Cichy

#### Otrzymują:

1. Pani Wioletta Pacler  
Pełnomocnik Orange Polska S.A.  
Al. Jerozolimskie 160  
02-326 Warszawa
2. Novum S.A.  
ul. Raclawicka 146  
02-117 Warszawa
3. Pani Beata Kosno  
Pełnomocnik Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji

Eurocentrum Alfa, Aleje Jerozolimskie 136 (IX piętro)  
02-305 Warszawa

4. Pan Rafał Duczek

Pełnomocnik Krajowej Izby  
Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji  
ul. Stępińska 22/30  
00-739 Warszawa

5. Pan Jakub Woźny

Pełnomocnik Polskiej Izby Komunikacji Elektronicznej  
Kancelaria Prawna Media s.c.  
ul. Łąkowa 21/17  
61-879 Poznań